

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 217

47e jaargang

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

28 augustus 2004

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2004/C 217/01	Arrest van het Hof (Grote kamer) van 29 juni 2004 in zaak C-486/01 P: Front national tegen Europees Parlement (Hogere voorziening — Verklaring van oprichting van fractie in zin van artikel 29, lid 1, reglement van Europees Parlement — Geen politieke verwantschap — Ontbinding met terugwerkende kracht van TDI-fractie — Incidentele hogere voorziening — Uitlegging van artikel 230, vierde alinea, EG — Begrip beschikking die natuurlijke of rechtspersoon rechtstreeks en individueel raakt — Niet-ontvankelijkheid van beroep dat door nationale politieke partij is ingesteld)	1
2004/C 217/02	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 8 juli 2004 in zaak C-502/01 en C-31/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Sozialgericht Hannover en van het Sozialgericht Aachen): Silke Gaumain-Cerri tegen Kaufmännische Krankenkasse – Pflegekasse, en Maria Barth tegen Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Sociale zekerheid — Vrij verkeer van werknemers — EG-Verdrag — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Prestaties ter dekking van risico van hulpbehoevendheid — Betaling van pensioenverzekeringsbijdragen van derde die hulpbehoevende verzorgt, door Pflegeversicherung)	1
2004/C 217/03	Arrest van het Hof (voltallige zitting) van 29 juni 2004 in zaak C-110/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Raad van de Europese Unie (Steunmaatregel van Portugese regering ten behoeve van varkenshouders — Steunmaatregel om terugbetaling mogelijk te maken van met gemeenschappelijke markt onverenigbaar verklaarde steun — Beschikking van Raad waarbij dergelijke steun verenigbaar met gemeenschappelijke markt is verklaard — Onwettigheid — Artikel 88, lid 2, derde alinea, EG)	2
2004/C 217/04	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 24 juni 2004 in zaak C-269/02 Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen de Franse Republiek (Niet-nakoming — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn van richtlijn 98/24/EG — Bescherming van gezondheid en veiligheid van werknemers — Risico's van chemische agentia op het werk)	3

2004/C 217/05	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 1 juli 2004 in zaak C-295/02 (verzoek van het Niedersächsische Oberverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing): Gisela Gerken tegen Amt für Agrarstruktur Verden (Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen — Verordeningen (EEG) nr. 3887/92 en (EG) nr. 2419/2001 — Steunaanvragen voor dieren — Onregelmatigheden — Verlaging van steunbedrag — Artikel 2, lid 2, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 — Retroactieve toepassing van minder strenge bepaling)	3
2004/C 217/06	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 juli 2004 in de gevoegde zaken C-361/02 en C-362/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Dioikitiko Efeteio Peiraios): Elliniko Dimosio tegen Nicolaos Tsapalos en Constantinos Diamantakis (Richtlijn 76/308/EEG — Wederzijdse bijstand inzake invordering van douanerechten — Toepassing op schuldvorderingen ontstaan vóór inwerkingtreding van richtlijn)	4
2004/C 217/07	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2004 in zaak C-27/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (Niet-nakoming — Milieu — Richtlijn 91/271/EEG — Beschikking 93/481/EEG — Opvang en behandeling van stedelijk afvalwater — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)	4
2004/C 217/08	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 juli 2004 in zaak C-65/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (Niet-nakoming — Artikelen 12 EG, 149 EG en 150 EG — In andere lidstaat behaald middelbareschooldiploma — Toegang tot hoger onderwijs)	5
2004/C 217/09	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2004 in zaak C-127/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Trendsoft (Irl) Ltd (Arbitragebeding — Terugbetaling van voorschotten — Moratoire interessen — Verstekprocedure)	5
2004/C 217/10	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 22 juni 2004 in zaak C155/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 2000/70/EG — Medische hulpmiddelen die stabiele derivaten van menselijk bloed of menselijk plasma bevatten — Niet-omzetting)	6
2004/C 217/11	Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 8 juli 2004 in zaak C-166/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (Niet-nakoming — Artikel 28 EG — Verhandeling van edelmetalen werken — Benamingen goud en goudlegering)	6
2004/C 217/12	Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 1 juli 2004 in zaak C-169/03 (verzoek van het Regeringsrätt om een prejudiciële beslissing): Florian W. Wallentin tegen Riksskatteverket (Vrij verkeer van personen — Werknemers — Inkomstenbelasting — Beperkt belastingplichtige die klein deel van inkomsten in lidstaat verwerft en ingezetene van andere lidstaat is)	7
2004/C 217/13	Arrest van het hof (Eerste kamer) van 8 juli 2004 in zaak C-214/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk (Niet-nakoming — Richtlijn 88/609/EEG — Luchtvervuiling — Grote stookinstallaties)	7
2004/C 217/14	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2004 in zaak C-292/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Finland (Niet-nakoming — Milieu — Autowrakken — Richtlijn 2000/53/EG)	8

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 217/15	Arrest van het Hof (Derde kamer) van 1 juli 2004 in zaak C-311/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (Niet-nakoming — Richtlijn 1999/44/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)	8
2004/C 217/16	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 1 juli 2004 in zaak C-331/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 2000/53/EG)	9
2004/C 217/17	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2004 in zaak C-389/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 1999/74/EG)	9
2004/C 217/18	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 8 juli 2004 in zaak C-400/03 (verzoek van het Tribunal d'instance du VIIe arrondissement de Paris om een prejudiciële beslissing): Waterman SAS tegen Directeur général des douanes et droits indirects (Gemeenschappelijk douanetarief — Gecombineerde nomenclatuur — Tariefpost — Doosjes voor pennen)	10
2004/C 217/19	Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 1 juli 2004 in zaak C-448/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 98/44/EG)	10
2004/C 217/20	Zaak C-241/04: Verzoek van het Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda van 22 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. en Provincia di Genova e.a.	11
2004/C 217/21	Zaak C-242/04: Verzoek van het Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda van 22 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Acquedotto Nicolay s.p.a en Provincia di Genova e.a.	11
2004/C 217/22	Zaak C-247/04: Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven, van 28 mei 2004, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Transport Maatschappij Traffic B.V. en de Staatssecretaris van Economische Zaken	12
2004/C 217/23	Zaak C-248/04: Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven, van 9 juni 2004, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. en de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	12
2004/C 217/24	Zaak C-255/04: Beroep, op 14 juni 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	12
2004/C 217/25	Zaak C-257/04: Verzoek van de Court of Appeal (England & Wales), Civil Division, van 15 juni 2004 om een prejudiciële beslissing in de gedingen tussen, respectievelijk, Michael Jason Clarke en Frank Staddon Ltd, en J. C. Caulfield en K. V. Barnes enerzijds, en Marshalls Clay Products Ltd anderzijds	13
2004/C 217/26	Zaak C-259/04: Verzoek van de High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor, op grond van Section 76 van de Trade Marks Act 1994, on Appeal from the Registrar of Trade Marks, van 26 mei 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Elizabeth Emanuel en Continental Shelf 128 Ltd	13
2004/C 217/27	Zaak C-260/04: Beroep, op 17 juni 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	14

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 217/28	Zaak C-275/04: Beroep, op 29 juni 2004 ingesteld tegen Koninkrijk België door Commissie van de Europese Gemeenschappen	15
2004/C 217/29	Zaak C-282/04: Beroep, op 30 juni 2004 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden	15
2004/C 217/30	Zaak C-283/04: Beroep, op 1 juli 2004 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden	16
2004/C 217/31	Zaak C-285/04: Verzoek van het Tribunale di Oristano van 14 juni 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Medda Ignazio, enerzijds, en Banco di Napoli SpA en Regione Autonoma della Sardegna, anderzijds	17
2004/C 217/32	Zaak C-286/04 P: Hogere voorziening, op 5 juli 2004 ingesteld door Eurocermex SA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 29 april 2004 in zaak T-399/02, Eurocermex SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	17
2004/C 217/33	Zaak C-291/04: Verzoek van het Tribunal de Police de Neufchâteau (België) van 4 juni 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Openbaar Ministerie en Henri Léon Schmitz	17
2004/C 217/34	Zaak C-299/04: Beroep, op 14 juli 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	18
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2004/C 217/35	Arrest van het Gerecht van Eerste Aanleg van 10 juni 2004 in zaak T-275/01, Mercedes Alvarez Moreno tegen Europees Parlement (Ambtenaren — Hulpfunctionaris — Conferentietolk — Artikel 74 van Regeling andere personeelsleden — Einde van aanstelling)	19
2004/C 217/36	Zaak T-158/04: Beroep, op 26 april 2004 ingesteld door Erich Drazdansky tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	19
2004/C 217/37	Zaak T-162/04: Beroep, op 30 april 2004 ingesteld door Eugénio Branco Lda tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	20
2004/C 217/38	Zaak T-180/04: Beroep, op 25 mei 2004 ingesteld door Przedsiębiorstwo Polmos Białystock tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	21
2004/C 217/39	Zaak T-183/04: Beroep, op 25 mei 2004 ingesteld door Tokai Europe GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	21
2004/C 217/40	Zaak T-185/04: Beroep, op 25 mei 2004 ingesteld door Lancôme Parfums et Beauté & Cie tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	22
2004/C 217/41	Zaak T-188/04: Beroep, op 24 mei 2004 ingesteld door Freixenet S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	22

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 217/42	Zaak T-189/04: Beroep, op 24 mei 2004 ingesteld door Christian van der Haegen tegen Europees Economisch en Sociaal Comité	23
2004/C 217/43	Zaak T-192/04: Beroep, op 28 mei 2004 ingesteld door Flex Equipos de Descanso S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	23
2004/C 217/44	Zaak T-199/04: Beroep, op 28 mei 2004 ingesteld door Gul Ahmed Textil Mills Ltd tegen Raad van de Europese Unie	24
2004/C 217/45	Zaak T-200/04: Beroep, op 28 mei 2004 ingesteld door Regione Autonoma della Sardegna tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	24
2004/C 217/46	Zaak T-204/04: Beroep, op 7 juni 2004 ingesteld door Indorata-Servicos e Gestao Lda tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	25
2004/C 217/47	Zaak T-205/04: Beroep, op 8 juni 2004 ingesteld door Alessandro Ianniello tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	26
2004/C 217/48	Zaak T-206/04: Beroep, op 7 juni 2004 (fax/e-mail van 2 juni 2004) ingesteld door Fernando Rodrigues Carvalhais tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	26
2004/C 217/49	Zaak T-211/04: Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door Government of Gibraltar tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	27
2004/C 217/50	Zaak T-214/04: Beroep, op 8 juni 2004 ingesteld door Royal County of Berkshire Polo Club Ltd tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	28
2004/C 217/51	Zaak T-215/04: Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	29
2004/C 217/52	Zaak T-236/04: Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door European Environmental Bureau en Stichting Natuur en Milieu tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	29
2004/C 217/53	Zaak T-266/04: Beroep, op 11 juni 2004 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	30
2004/C 217/54	Zaak T-241/04: Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door European Environmental Bureau en Stichting Natuur en Milieu tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	30
2004/C 217/55	Zaak T-244/04: Beroep, op 17 juni 2004 ingesteld door Elisabeth Saskia Smit tegen Europol	31
2004/C 217/56	Zaak T-246/04: Beroep, op 17 juni 2004 ingesteld door Jacques Wunenburger tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	31
2004/C 217/57	Zaak T-247/04: Beroep, op 17 juni 2004 ingesteld door Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos („ASEPROFAR”) en Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico SA („EDIFA”) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	32
2004/C 217/58	Zaak T-248/04: Beroep, op 21 juni 2004 ingesteld door Scania AB (Publ) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	32

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 217/59	Zaak T-249/04: Beroep, op 21 juni 2004 ingesteld door P. Combescot tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	33
2004/C 217/60	Zaak T-250/04: Beroep, op 21 juni 2004 ingesteld door Philippe Combescot tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	33
2004/C 217/61	Zaak T-251/04: Beroep, op 22 juni 2004 ingesteld door Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	34
2004/C 217/62	Zaak T-252/04: Beroep, op 18 juni 2004 ingesteld door Caviar Anzali tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt	35
2004/C 217/63	Zaak T-256/04: Beroep, op 28 juni 2004 ingesteld door Mundipharma AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)	35
2004/C 217/64	Zaak T-260/04: Beroep, op 23 juni 2003 ingesteld door C.E.S.T.A.S. – Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologia Appropriate Sanitarie tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	36
2004/C 217/65	Zaak T-266/04: Beroep, op 1 juli 2004 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	36
2004/C 217/66	Zaak T-268/04: Beroep, op 28 juni 2004 ingesteld door Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)	37
2004/C 217/67	Zaak T-269/04: Beroep, op 29 juni 2004 ingesteld door IDOM S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)	38
2004/C 217/68	Doorhaling van zaak T-304/99	38
2004/C 217/69	Doorhaling van zaak T-69/02	38
2004/C 217/70	Doorhaling van zaak T-249/03	38
<hr/>		
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Bekendmakingen</i>	
2004/C 217/71	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 201 van 7.8.2004	39

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Grote kamer)

van 29 juni 2004

in zaak C-486/01 P: **Front national tegen Europees Parlement** ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Verklaring van oprichting van fractie in zin van artikel 29, lid 1, reglement van Europees Parlement — Geen politieke verwantschap — Ontbinding met terugwerkende kracht van TDI-fractie — Incidentele hogere voorziening — Uitlegging van artikel 230, vierde alinea, EG — Begrip beschikking die natuurlijke of rechtspersoon rechtstreeks en individueel raakt — Niet-ontvankelijkheid van beroep dat door nationale politieke partij is ingesteld)

(2004/C 217/01)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-486/01 P, Front national, gevestigd te Saint-Cloud (Frankrijk) (advocaten: F. Wagner en V. de Poulpique de Brescanvel), betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer – uitgebreid) van 2 oktober 2001, Martinez e.a./Parlement (T-222/99, T-327/99 en T-329/99, Jurispr. blz. II-2823), strekkende tot vernietiging van dit arrest, andere partij bij de procedure: Europees Parlement (gemachtigden: G. Garzón Clariana, J. Schoo en H. Krück), verweerder in eerste aanleg, heeft het Hof (Grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans (rapporteur), A. Rosas, J.-P. Puissochet en J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresidenten, R. Schintgen, F. Macken en N. Colneric, S. von Bahr en R. Silva de Lapuerta, rechters, advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer, griffier: M. Múgica Arzamendi, hoofdadministrateur, op 29 juni 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Vernietigt het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 2 oktober 2001, Martinez e.a./Parlement (T-222/99, T-327/99 en T-329/99), voorzover daarbij het beroep van het Front national ontvankelijk wordt verklaard (zaak T-327/99).

2) Verklaart het beroep van het Front national tot nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement van 14 september 1999 inzake de uitlegging van artikel 29, lid 1, van zijn reglement en houdende ontbinding met terugwerkende kracht van de „Groupe technique des députés indépendants (TDI) – Groupe mixte” niet-ontvankelijk.

3) Verstaat dat geen uitspraak meer behoeft te worden gedaan op de hogere voorziening van het Front national tegen het in punt 1 van het onderhavige dictum vermelde arrest.

4) Verwijst het Front national in de kosten van het Europees Parlement in de onderhavige procedure en in de procedure in kort geding.

⁽¹⁾ PB C 84 van 6.4.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 8 juli 2004

in zaak C-502/01 en C-31/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Sozialgericht Hannover en van het Sozialgericht Aachen): Silke Gaumain-Cerri tegen Kaufmännische Krankenkasse – Pflegekasse, en Maria Barth tegen Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz ⁽¹⁾

(Sociale zekerheid — Vrij verkeer van werknemers — EG-Verdrag — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Prestaties ter dekking van risico van hulpbehoevendheid — Betaling van pensioenverzekeringsbijdragen van derde die hulpbehoevende verzorgt, door Pflegeversicherung)

(2004/C 217/02)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-502/01 en C-31/02, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Sozialge-

richt Hannover (Duitsland) (C-502/01) en het Sozialgericht Aachen (Duitsland) (C-31/02), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Silke Gaumain-Cerri en Kaufmännische Krankenkasse – Pflegekasse, respectievelijk Maria Barth en Kaufmännische Krankenkasse, Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de bepalingen van het EG-Verdrag en van het afgeleid recht inzake het vrij verkeer van burgers van de Unie, en met name van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, J.-P. Puissochet (rapporteur), R. Schintgen, F. Macken en N. Colneric, rechters, advocaat-generaal: A. Tizzano, griffier: R. Grass, op 8 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

ARREST VAN HET HOF

(voltallige zitting)

van 29 juni 2004

in zaak C-110/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾

(Steunmaatregel van Portugese regering ten behoeve van varkenshouders — Steunmaatregel om terugbetaling mogelijk te maken van met gemeenschappelijke markt onverenigbaar verklaarde steun — Beschikking van Raad waarbij dergelijke steun verenigbaar met gemeenschappelijke markt is verklaard — Onwettigheid — Artikel 88, lid 2, derde alinea, EG)

(2004/C 217/03)

(Procestaal: Frans)

1) Een prestatie als de betaling van de pensioenverzekeringsbijdragen van de derde die een hulpbehoevende thuis verzorgt in de omstandigheden van de hoofdingen, door het orgaan van de Pflegeversicherung is een prestatie bij ziekte ten behoeve van de hulpbehoevende, die valt onder verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996.

2) Met betrekking tot prestaties als die van de Duitse Pflegeversicherung, die in de omstandigheden van de hoofdingen worden verstrekt aan een op het grondgebied van de bevoegde staat wonende verzekerde of aan een op het grondgebied van een andere lidstaat wonende persoon die als lid van het gezin van een werknemer bij die verzekering is aangesloten, verzetten het Verdrag, met name artikel 17 EG, en verordening nr. 1408/71, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening nr. 118/97, zich ertegen dat de betaling van de pensioenverzekeringsbijdragen van een onderdaan van een lidstaat, die de rol vervult van derde die de rechthebbende op die prestaties verzorgt, door het bevoegde orgaan wordt geweigerd op grond dat die derde of die rechthebbende in een andere dan de bevoegde staat woont.

In zaak C-110/02, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Santaolalla Gadea, D. Triantafyllou en V. Di Bucci) tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Carbery en F. Florindo Gijón), ondersteund door Portugese Republiek (gemachtigden: L. Fernandes en I. Palma) en door Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en F. Million), betreffende nietigverklaring van beschikking 2002/114/EG van de Raad van 21 januari 2002 houdende machtiging van de Portugese regering tot het verlenen van steun aan de varkenshouders die de in 1994 en 1998 verleende steun hebben ontvangen (PB L 43, blz. 18), heeft het Hof (voltallige zitting), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet en J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresidenten, A. La Pergola, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr en K. Lenaerts (rapporteur), rechters advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: R. Grass, op 29 juni 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Verklaart nietig beschikking 2002/114/EG van de Raad van 21 januari 2002 houdende machtiging van de Portugese regering tot het verlenen van steun aan de varkenshouders die de in 1994 en 1998 verleende steun hebben ontvangen.

2) Verwijst de Raad van de Europese Unie in de kosten.

3) Verstaat dat de Portugese Republiek en de Franse Republiek elk hun eigen kosten zullen dragen.

⁽¹⁾ PB C 84 van 6.4.2002.
PB C 109 van 4.5.2002.

⁽¹⁾ PB C 131 van 1.6.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 24 juni 2004

in zaak C-269/02 Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen de Franse Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn van richtlijn 98/24/EG — Bescherming van gezondheid en veiligheid van werknemers — Risico's van chemische agentia op het werk)

(2004/C 217/04)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-269/02, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde D. Martin) tegen Franse Republiek (gemachtigden G. de Bergues en C. Lemaire alsmede C. Bergeot-Nunes), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 98/24/EG van de Raad van 7 april 1998 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk (veertiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG) (PB L 131, blz. 11) of in elk geval door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, waarnemend voor de president van de Derde kamer, R. Schintgen en K. Schiemann (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 24 juni 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 98/24/EG van de Raad van 7 april 1998 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk (veertiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG), is de Franse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 219 van 14.9.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 1 juli 2004

in zaak C-295/02 (verzoek van het Niedersächsische Oberverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing): Gisela Gerken tegen Amt für Agrarstruktur Verden ⁽¹⁾

(Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen — Verordeningen (EEG) nr. 3887/92 en (EG) nr. 2419/2001 — Steunaanvragen voor dieren — Onregelmatigheden — Verlaging van steunbedrag — Artikel 2, lid 2, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 — Retroactieve toepassing van minder strenge bepaling)

(2004/C 217/05)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-295/02, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van van het Niedersächsische Oberverwaltungsgericht (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Gisela Gerken en Amt für Agrarstruktur Verden, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 10, lid 2, sub a, van verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie van 23 december 1992 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 391, blz. 36), 44, 53 en 54 van verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie van 11 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het bij verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad ingestelde geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB L 327, blz. 11), en artikel 2, lid 2, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312, blz. 1), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, J-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (rapporteur) en N. Colneric, rechters, advocaat-generaal: P. Léger, griffier: M-F. Contet, hoofdadministrateur, op 1 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 2, lid 2, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, moet aldus worden uitgelegd dat in het geval van een steunaanvraag voor dieren die valt binnen de temporele werkingssfeer van verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie van 23 december 1992 houdende

uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen, en een onregelmatigheid vertoont ten gevolge waarvan krachtens artikel 10, lid 2, sub a, van deze laatste verordening een sanctie moet worden opgelegd, de bevoegde autoriteiten met terugwerkende kracht artikel 44 van verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie van 11 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het bij verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad ingestelde geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen moeten toepassen, op grond dat dit voor de betrokken handelingen minder streng is.

(¹) PB C 261 van 26.10.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 1 juli 2004

in de gevoegde zaken C-361/02 en C-362/02 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Dioikitiko Efeteio Peiraios): Elliniko Dimosio tegen Nicolaos Tsapalos en Constantinos Diamantakis (¹)

(Richtlijn 76/308/EEG — Wederzijdse bijstand inzake invordering van douanerechten — Toepassing op schuldverdringen ontstaan vóór inwerkingtreding van richtlijn)

(2004/C 217/06)

(Procestaal: Grieks)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-361/02 en C-362/02, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Dioikitiko Efeteio Peiraios (Griekenland), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Elliniko Dimosio en Nikolaos Tsapalos (C-361/02), Konstantinos Diamantakis (C-362/02), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1 van richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldverdringen die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, alsmede van landbouweffingen en douanerechten, evenals van schuldverdringen uit hoofde van de belasting over de toegevoegde waarde en van bepaalde accijnzen (PB L 73, blz. 18), zoals gewijzigd bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond (PB 1994, C 241, blz. 21), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, R. Schintgen (rapporteur), en N. Colneric, rechters, advocaat-generaal: J. Kokott, griffier: M. Arzamendi, hoofdadministrateur, op 1 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Richtlijn 76/308/EEG van de Raad van 15 maart 1976 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldverdringen die voortvloeien uit verrichtingen die deel uitmaken van het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, alsmede van landbouweffingen en douanerechten, evenals van schuldverdringen uit hoofde van de belasting over de toegevoegde waarde en van bepaalde accijnzen, zoals gewijzigd bij de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond, moet aldus worden uitgelegd dat zij van toepassing is op schuldverdringen betreffende douanerechten die in een lidstaat zijn ontstaan en het voorwerp uitmaken van een titel die door die staat is afgegeven voordat vorennoemde richtlijn in de andere lidstaat, waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, in werking is getreden.

(¹) PB C 305 van 7.12.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 8 juli 2004

in zaak C-27/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (¹)

(Niet-nakoming — Milieu — Richtlijn 91/271/EEG — Beschikking 93/481/EEG — Opvang en behandeling van stedelijk afvalwater — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)

(2004/C 217/07)

(Procestaal: Nederlands)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-27/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valero Jordana en M. van Beek) tegen Koninkrijk België (gemachtigde: A. Snoecx, bijgestaan door A. Cornet) betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor de volledige uitvoering van de artikelen 3, 5 en 17 – dit laatste gelezen in samenhang met de artikelen 3 en 4 – van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (PB L 135, blz. 40), en van beschikking 93/481/EEG van de Commissie van 28 juli 1993 inzake de voorbeelden voor de presentatie van nationale programma's die in artikel 17 van richtlijn 91/271 zijn voorgeschreven (PB L 226, blz. 23), de krachtens artikel 226 EG en de krachtens die richtlijn en beschikking op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresident, J.-P. Puissochet en F. Macken (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: R. Grass, op 8 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor de volledige uitvoering van de artikelen 3, 5 en 17 – dit laatste gelezen in samenhang met de artikelen 3 en 4 – van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater, en van beschikking 93/481/EEG van de Commissie van 28 juli 1993 inzake de voorbeelden voor de presentatie van nationale programma's die in artikel 17 van richtlijn 91/271 zijn voorgeschreven, is het Koninkrijk België de krachtens artikel 226 EG en de krachtens die richtlijn en beschikking op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 70 van 22.3.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 1 juli 2004

in zaak C-65/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België (¹)

(Niet-nakoming — Artikelen 12 EG, 149 EG en 150 EG — In andere lidstaat behaald middelbareschooldiploma — Toegang tot hoger onderwijs)

(2004/C 217/08)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-65/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Martin) tegen Koninkrijk België (gemachtigde: A. Snoecx), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de maatregelen te nemen die nodig zijn om te waarborgen dat de houders van in andere lidstaten behaalde middelbareschooldiploma's onder dezelfde voorwaarden als de houders van het certificaat d'enseignement secondaire supérieur (CESS) toegang kunnen hebben tot het door de Franse Gemeenschap van België georganiseerde hoger onderwijs, de krachtens de artikelen 12 EG, 149 EG en 150 EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, wijst het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, R. Schintgen en N. Colneric (rapporteur), rechters, advocaat-generaal: C. Stix-Hackl, griffier: R. Grass, op 1 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de maatregelen te nemen die nodig zijn om te waarborgen dat de houders van in andere lidstaten behaalde middelbareschooldiploma's onder dezelfde voorwaarden als de houders van het certificaat d'enseignement secondaire supérieur (CESS) toegang kunnen hebben tot het door de Franse Gemeenschap van België georganiseerde hoger onderwijs, is het Koninkrijk België de krachtens artikel 12 EG, junctis de artikelen 149 EG en 150 EG, op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 83 van 5.4.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 8 juli 2004

in zaak C-127/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Trendsoft (Irl) Ltd (¹)

(Arbitragebeding — Terugbetaling van voorschotten — Moratoire interessen — Verstekprocedure)

(2004/C 217/09)

(Procestaal: Engels)

((Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof))

In zaak C-127/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: L. Flynn en C. Giolito) tegen Trendsoft (Irl) Ltd, gevestigd te Dublin (Ierland), betreffende een beroep van de Commissie van de Europese Gemeenschappen krachtens artikel 238 EG met het oog op de terugbetaling van het door haar aan verweerster betaalde bedrag van 21 303 euro in het kader van de uitvoering van overeenkomst nr. EP 23697, vermeerderd met moratoire interessen, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresident, F. Macken (rapporteur) en K. Lenaerts, rechters; advocaat-generaal: M. Poirares Maduro; griffier: R. Grass, op 8 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Veroordeelt Trendsoft (Irl) Ltd tot betaling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen van een bedrag van 21 303 euro in hoofdsom, vermeerderd met moratoire interessen:

— op de voet van 6,09 % per jaar vanaf 31 augustus 2000 tot en met 31 december 2002;

— op de voet van 8 % per jaar vanaf 1 januari 2003 tot en met de datum van het onderhavige arrest;

— tegen een jaarlijks percentage dat krachtens de Ierse wet wordt toegepast, dat wil zeggen thans artikel 26 van de Debtors (Ireland) Act, 1840, zoals gewijzigd, volgens artikel 20 van de Courts Act, 1981, bij reglement 3 van de Courts Act, 1981 (Interest on Judgment Debts) Order 1989, van niet meer dan 8,09 % per jaar vanaf het onderhavige arrest.

2) Verwijst Trendsoft (Irl) Ltd in de kosten.

(¹) PB C 112 van 10.5.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 22 juni 2004

in zaak C155/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 2000/70/EG — Medische hulpmiddelen die stabiele derivaten van menselijk bloed of menselijk plasma bevatten — Niet-omzetting)

(2004/C 217/10)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-155/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: B. Stromsky en R. Amorosi) tegen Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en C. Bergeot-Nunes), betreffende een beroep strekkende tot vaststelling dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/70/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 tot wijziging, voor wat medische hulpmiddelen betreft die stabiele derivaten van menselijk bloed of menselijk plasma bevatten, van richtlijn 93/42/EEG van de Raad (PB L 313, blz. 22), of althans genoemde bepalingen niet mee te delen aan de Commissie, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident, A. La Pergola (rapporteur) en S. von Bahr, rechters, advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer, griffier: R. Grass, op 22 juni 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te treffen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/70/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 tot wijziging, voor wat medische hulpmiddelen betreft die stabiele derivaten van menselijk bloed of menselijk plasma bevatten, van richtlijn 93/42/EEG van de Raad, is de Franse Republiek de krachtens artikel 2 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 171 van 19.7.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 8 juli 2004

in zaak C-166/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Artikel 28 EG — Verhandeling van edelmetalen werken — Benamingen goud en goudlegering)

(2004/C 217/11)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-166/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen, (gemachtigde: B. Stromsky) tegen Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en F. Million) betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Franse Republiek, door de benaming „goud” voor te behouden aan werken met een gehalte van 750 duizendsten, terwijl werken met een gehalte van 375 of 585 duizendsten de benaming „goudlegering” dragen, de krachtens artikel 28 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), R. Schintgen en N. Colneric, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: R. Grass, op 8 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door de benaming „goud” voor te behouden aan werken met een gehalte van 750 duizendsten, terwijl werken met een gehalte van 375 of 585 duizendsten de benaming „goudlegering” dragen, is de Franse Republiek de krachtens artikel 28 EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 135 van 7.6.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 1 juli 2004

in zaak C-169/03 (verzoek van het Regeringsrätt om een prejudiciële beslissing): Florian W. Wallentin tegen Riksskatteverket ⁽¹⁾

(Vrij verkeer van personen — Werknemers — Inkomstenbelasting — Beperkt belastingplichtige die klein deel van inkomsten in lidstaat verwerft en ingezetene van andere lidstaat is)

(2004/C 217/12)

(Procestaal: Zweeds)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-169/03, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Regeringsrätt (Zweden), in het geding tussen Florian W. Wallentin en Riksskatteverket, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 39 EG, heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta en K. Lenaerts, rechters, advocaat-generaal: P. Léger, griffier: R. Grass, op 1 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 39 EG staat in de weg aan een nationale wettelijke regeling waarbij ten laste van natuurlijke personen die worden geacht hun fiscale woonplaats niet in deze lidstaat te hebben, doch er inkomsten uit arbeid verwerven,

- een bronbelasting wordt gegeven zonder dat de belastingplichtige recht heeft op de belastingvrije som of op andere belastingaftrekken of verminderingen wegens persoonlijke omstandigheden,
- terwijl de in diezelfde lidstaat wonende belastingplichtigen wel recht hebben op een dergelijke belastingvrije som of andere belastingaftrekken of verminderingen in het kader van de algemene belasting over hun in deze lidstaat en in het buitenland verworven inkomsten,
- voorzover de niet-ingezetenen van de heffingsstaat in hun eigen woonstaat slechts inkomsten hebben die naar hun aard niet aan de inkomstenbelasting zijn onderworpen.

⁽¹⁾ PB C 158 van 5.7.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 8 juli 2004

in zaak C-214/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 88/609/EEG — Luchtvervuiling — Grote stookinstallaties)

(2004/C 217/13)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-214/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J.C. Schieferer en G. Valero Jordana) tegen Republiek Oostenrijk (gemachtigden: H. Dossi en E. Riedl), betreffende een verzoek tot vaststelling dat de Republiek Oostenrijk, door richtlijn 88/609/EEG van de Raad van 24 november 1988 inzake beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (PB L 336, blz. 1), in de versie die voortvloeit uit richtlijn 94/66/EG van de Raad van 15 december 1994 (PB L 337, blz. 83), niet juist om te zetten, de ingevolge deze gewijzigde richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof van Justitie (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, A. Rosas, A. la Pergola, R. Silva de Lapuerta (rapporteur) en K. Lenaerts, rechters; advocaat-generaal: M. Poiras Maduro; griffier: R. Grass, op 8 juni 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De Republiek Oostenrijk is de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten ingevolge artikel 2, punten 6, 8, 9 en 10, artikel 4, lid 1, junctis de bijlagen III tot en met VII, en artikel 9, leden 2 en 3, van richtlijn 88/609/EEG van de Raad van 24 november 1988 inzake beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties, in de versie die voortvloeit uit richtlijn 94/66/EG van de Raad van 15 december 1994, door:
 - in § 22, lid 1, van de Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen (verordening inzake beperking van luchtvervuiling door stookinstallaties) inzake bescherming tegen luchtverontreiniging door stookinstallaties, een van artikel 2, punt 8, van de richtlijn afwijkende definitie van 'gemengde stookinstallatie' vast te leggen,
 - de definities van 'nieuwe installatie' en 'bestaande installatie' zoals genoemd in artikel 2, punten 9 en 10, van de richtlijn niet om te zetten in de relevante nationale wettelijke bepalingen, het Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagen (wet inzake beperking van luchtverontreiniging door stookinstallaties) en de Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen,

- de in artikel 4, lid 1, en de bijlagen III tot en met VII voor zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof vastgestelde emissiegrenswaarden onvolledig in de relevante wettelijke bepalingen inzake bescherming van de luchtkwaliteit over te nemen, in het bijzonder doordat die bepalingen afwijken van de definitie van 'brandstof' in artikel 2, punt 6, van de richtlijn, en
- artikel 9, leden 2 en 3, van de richtlijn, inzake de berekening van de emissiegrenswaarden bij stookinstallaties die distillatie- en omzettingsresiduen afkomstig van het raffineren van ruwe aardolie, alleen of in combinatie met andere brandstoffen, zelf verbruiken, niet correct in het Lufreinhaltegesetz für Kesselanlagen en de Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen om te zetten.

2) De Republiek Oostenrijk wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 158 van 5 juli 2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 8 juli 2004

in zaak C-292/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Finland (¹)

(Niet-nakoming — Milieu — Aowrakken — Richtlijn 2000/53/EG)

(2004/C 217/14)

(Procestaal: Fins)

In zaak C-292/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Konstantinidis en P. Aalto) tegen Republiek Finland (gemachtigde: A. Guimaraes-Purokoski), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Republiek Finland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende aowrakken (PB L 269, blz. 34), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresident, F. Macken (rapporteur) en K. Lenaerts, rechters; advocaat-generaal: M. Poiares Maduro; griffier: R. Grass, 8 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000

betreffende aowrakken, is de Republiek Finland de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

2) De Republiek Finland wordt verwezen in de kosten van de procedure.

(¹) PB C 213 van 6.9.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 1 juli 2004

in zaak C-311/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 1999/44/EG — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2004/C 217/15)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-311/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Martin) tegen Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en R. Loosli-Surrans), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen (PB L 171, blz. 12), de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas (rapporteur), kamerpresident, R. Schintgen en K. Schieman, rechters; advocaat-generaal: F.G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 1 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet binnen de gestelde termijnen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen, is de Franse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 213 van 6.9.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 1 juli 2004

in zaak C-331/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 2000/53/EG)

(2004/C 217/16)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-331/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Konstantinidis en F. Simonetti) tegen Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en E. Puisais), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken (PB L 269, blz. 34), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, niet heeft voldaan aan de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen, heeft het Hof van Justitie (Vierde kamer), samengesteld als volgt: J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresident, F. Macken (rapporteur) en K. Lenaerts, rechters; advocaat-generaal: M. Poiares Maduro, griffier: R. Grass, op 1 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken, heeft de Franse Republiek niet voldaan aan de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen.

2) De Franse Republiek wordt in de kosten verwezen.

⁽¹⁾ PB C 213 van 6.9.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 8 juli 2004

in zaak C-389/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 1999/74/EG)

(2004/C 217/17)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-389/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A. Bordes) tegen Koninkrijk België (gemachtigde: E. Dominkovits), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 1999/74/EG van de Raad van 19 juli 1999 tot vaststelling van minimumnormen voor de bescherming van legkippen (PB L 203, blz. 53), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, niet heeft voldaan aan de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen, heeft het Hof van Justitie (Vierde kamer), samengesteld als volgt: J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresident, F. Macken (rapporteur) en K. Lenaerts, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer, griffier: R. Grass, op 8 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 1999/74/EG van de Raad van 19 juli 1999 tot vaststelling van minimumnormen voor de bescherming van legkippen, heeft het Koninkrijk België niet voldaan aan de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen.

2) Het Koninkrijk België wordt in de kosten verwezen.

⁽¹⁾ PB C 251 van 18.10.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 8 juli 2004

in zaak C-400/03 (verzoek van het Tribunal d'instance du VIIe arrondissement de Paris om een prejudiciële beslissing): Waterman SAS tegen Directeur général des douanes et droits indirects ⁽¹⁾

(Gemeenschappelijk douanetarief — Gecombineerde nomenclatuur — Tariefpost — Doosjes voor pennen)

(2004/C 217/18)

(Procestaal: Frans)

In zaak C-400/03, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het tribunal d'instance du VIIe arrondissement de Paris (Frankrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Waterman SAS en Directeur général des douanes et droits indirects, om een prejudiciële beslissing over de overeenstemming van de in de mededeling van de Commissie „Toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Gemeenschappen” (PB 2000, C 199, blz. 1) vervatte toelichtingen op de onderverdelingen 4202 12 11 en 4202 12 19 van de gecombineerde nomenclatuur, met de gecombineerde nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2263/2000 van de Commissie van 13 oktober 2000 (PB L 264, blz. 1), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresident, J.-P. Puissochet en K. Lenaerts (rapporteur), rechters, advocaat-generaal: C. Stix-Hackl, griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 8 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Bij onderzoek van de prejudiciële vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid kunnen aantasten van de in de mededeling „Toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Gemeenschappen” van de Commissie vervatte toelichtingen op de onderverdelingen 4202 12 11 en 4202 12 19 van de gecombineerde nomenclatuur.

⁽¹⁾ PB C 275 van 15.11.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 1 juli 2004

in zaak C-448/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 98/44/EG)

(2004/C 217/19)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-448/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: K. Banks) tegen Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en A. Bodard-Hermant), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 98/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 1998 betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen (PB L 213, blz. 13), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 15 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen, heeft het Hof van Justitie (Vierde kamer), samengesteld als volgt: J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresident, J.-P. Puissochet en F. Macken (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs, griffier: R. Grass, op 1 juli 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om uitvoering te geven aan richtlijn 98/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 1998 betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen, heeft de Franse Republiek niet voldaan aan de krachtens artikel 15 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen.

2) De Franse Republiek wordt in de kosten verwezen.

⁽¹⁾ PB C 289 van 29.11.2003.

Verzoek van het Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda van 22 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. en Provincia di Genova e.a.

(Zaak C-241/04)

(2004/C 217/20)

Het Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda heeft bij beschikking van 22 april 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 8 juni 2004, in het geding tussen Acquedotto De Ferrari Galliera s.p.a. en Provincia di Genova e.a., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- Is de interpretatie van de artikelen 12, 28, 43, 49 en 86 EG die het Hof van Justitie in zijn arrest van 7 december 2000, Teleaustria (C-324/98), heeft gegeven, relevant en bindend voor de nationale rechter in een casus waarin een potentieel of daadwerkelijk gevaar van discriminatie op grond van nationaliteit ontbreekt.
- Verzetten de artikelen 12, 28, 43, 49 en 86 EG, als uitgelegd door het Hof van Justitie in zijn arrest van 7 december 2000, Teleaustria (C-324/98), zich ertegen dat de lidstaten die zich naar deze uitlegging voegen, overgangsregelingen vaststellen ter bescherming van concessieovereenkomsten voor openbare diensten die voordien zonder aanbesteding zijn gegund? Zo nee: welke duur kunnen deze overgangsregelingen hebben?
- Kan artikel 86, lid 2, EG aldus worden uitgelegd dat een afwijking kan worden toegestaan van het bepaalde in de artikelen 12, 28, 43 en 49 EG (als uitgelegd door het Hof van Justitie in het arrest van 7 december 2000, C-324/98, inzake de verplichting om concessieovereenkomsten voor openbare diensten te gunnen door middel van aanbestedingen), en wel beperkt tot het plaatsen van een opdracht voor een dienst voor een nauwkeurig afgebakende overgangperiode van redelijke duur, ingeval de concrete situatie waarover de verwijzende rechter moet oordelen, bijzondere kenmerken vertoont, waardoor een gunning door middel van een aanbesteding van de concessieovereenkomst voor een openbare dienst van algemeen economisch belang, zoals de geïntegreerde waterdiensten, de tijdige realisering, ingebruikneming en exploitatie van de betreffende dienst kan belemmeren?

Verzoek van het Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda van 22 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Acquedotto Nicolay s.p.a. en Provincia di Genova e.a.

(Zaak C-242/04)

(2004/C 217/21)

Het Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria, Sezione Seconda heeft bij beschikking van 22 april 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 8 juni 2004, in het geding tussen Acquedotto Nicolay s.p.a. en Provincia di Genova e.a., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- Is de interpretatie van de artikelen 12, 28, 43, 49 en 86 EG die het Hof van Justitie in zijn arrest van 7 december 2000, Teleaustria (C-324/98), heeft gegeven, relevant en bindend voor de nationale rechter in een casus waarin een potentieel of daadwerkelijk gevaar van discriminatie op grond van nationaliteit ontbreekt.
- Verzetten de artikelen 12, 28, 43, 49 en 86 EG, als uitgelegd door het Hof van Justitie in zijn arrest van 7 december 2000, Teleaustria (C-324/98), zich ertegen dat de lidstaten die zich naar deze uitlegging voegen, overgangsregelingen vaststellen ter bescherming van concessieovereenkomsten voor openbare diensten die voordien zonder aanbesteding zijn gegund? Zo nee: welke duur kunnen deze overgangsregelingen hebben?
- Kan artikel 86, lid 2, EG aldus worden uitgelegd dat een afwijking kan worden toegestaan van het bepaalde in de artikelen 12, 28, 43 en 49 EG (als uitgelegd door het Hof van Justitie in het arrest van 7 december 2000, C-324/98, inzake de verplichting om concessieovereenkomsten voor openbare diensten te gunnen door middel van aanbestedingen), en wel beperkt tot het plaatsen van een opdracht voor een dienst voor een nauwkeurig afgebakende overgangperiode van redelijke duur, ingeval de concrete situatie waarover de verwijzende rechter moet oordelen, bijzondere kenmerken vertoont, waardoor een gunning door middel van een aanbesteding van de concessieovereenkomst voor een openbare dienst van algemeen economisch belang, zoals de geïntegreerde waterdiensten, de tijdige realisering, ingebruikneming en exploitatie van de betreffende dienst kan belemmeren?

Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven, van 28 mei 2004, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Transport Maatschappij Traffic B.V. en de Staatssecretaris van Economische Zaken

(Zaak C-247/04)

(2004/C 217/22)

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven heeft, bij vonnis van 28 mei 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 juni 2004, in het geding tussen Transportmaatschappij Traffic B.V. en de Staatssecretaris van Economische Zaken, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

moet het begrip „wettelijk verschuldigd” in artikel 236 CDW ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat daarmee uitsluitend bedoeld wordt op de vraag of aan de ontstaansvoorwaarden van een douaneschuld, als neergelegd in hoofdstuk 2 van Titel VII CDW, is voldaan of is slechts sprake van wettelijke verschuldigdheid als geen grond, ook niet uit de geldende nationale bepalingen als bedoeld in punt 23 van artikel 4 van het CDW, kan worden aangewezen, waarop de mededeling dat rechten verschuldigd zijn, kan worden aangetast.

⁽¹⁾ PB L 302, van 13 oktober 1992, blz. 1.

Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven, van 9 juni 2004, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. en de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Zaak C-248/04)

(2004/C 217/23)

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven heeft, bij vonnis van 9 juni 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 juni 2004, in het geding tussen Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. en de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Zijn, indien de kwijtscheldingsmogelijkheid op grond van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1430/79 ⁽¹⁾, thans vervangen door artikel 239 van het Communautaire douanewetboek, niet van toepassing is op heffingen op C-suiker als in geding, Verordening (EEG) nr. 1785/81 ⁽²⁾ van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke marktordening in de sector suiker, en Verordening (EEG) nr. 2670/81 ⁽³⁾ van de Commissie van 14 september 1981

tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor de productie in de sector suiker, geheel of gedeeltelijk ongeldig in verband met het ontbreken van de mogelijkheid van terugbetaling of kwijtschelding van heffing op C-suiker om bepaalde redenen van billijkheid?

2. Zo ja, is de wettelijke verschuldigdheid aan de heffing op C-suiker ontvallen of kunnen de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat en/of de Commissie beslissen hoeveelheden C-suiker buiten heffing overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2670/81 te laten wanneer de heffingsplichtige geen enkele manipulatie of nalatigheid valt te verwijten die eraan kan hebben bijgedragen, dat door hem beoogde uitvoer van die hoeveelheden niet heeft plaats gevonden, en deze heffingsplichtige in het belang van een onderzoek door de nationale autoriteiten naar overtredingen en onregelmatigheden niet in kennis is gesteld van bedoeld onderzoek?

⁽¹⁾ PB L 175, van 12 juli 1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 177, van 1 juli 1981, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 262, van 16 september 1981, blz. 14.

Beroep, op 14 juni 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-255/04)

(2004/C 217/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 juni 2004 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Traversa en A.-M. Rouchaud-Joët als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage vast te stellen dat de Franse Republiek

— door bij het verlenen van een vergunning aan een in een andere lidstaat gevestigd bemiddelingsbureau voor artiesten het belang van de werkzaamheden van het bureau in het licht van de behoeften aan bemiddeling voor artiesten als criterium te hanteren;

— door uit te gaan van het vermoeden van arbeid in loondienst in het geval van een artiest van wie vaststaat dat hij een dienstverrichter is die is gevestigd in zijn lidstaat van herkomst waar hij gewoonlijk soortgelijke diensten verricht, de krachtens de artikelen 43 en 49 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, en de Franse republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De regeling voor het verlenen van vergunningen aan dienstverrichters die in een andere lidstaat zijn gevestigd en niet beschikken over een vergunning die onder vergelijkbare voorwaarden in hun staat van herkomst is afgegeven, bestaat in een zuiver mechanische toepassing van de voor in Frankrijk gevestigde dienstverrichters geldende regeling en houdt geen enkele rekening met de reeds in het land van herkomst gegeven rechtvaardigingen en zekerheden. Toepassing van de Franse vergunningregeling in die omstandigheden gaat verder dan noodzakelijk is om de belangen van de betrokken artiesten te beschermen. Verder geeft het criterium van het belang van de werkzaamheden van het bureau in het licht van de behoeften aan bemiddeling voor artiesten aan de *Ministre du travail* die verantwoordelijk is voor het verlenen of intrekken van vergunningen, een volledig discretionaire bevoegdheid om een buitenlandse dienstverrichter uit te sluiten, omdat er in Frankrijk voldoende Franse bemiddelingsbureaus met een vergunning bestaan.

Het vermoeden van arbeid in loondienst dat geldt voor een artiest van wie vaststaat dat hij een dienstverrichter is die is gevestigd in zijn lidstaat van herkomst waar hij gewoonlijk soortgelijke diensten verricht, vormt op zich een beperking van het vrij verkeer van diensten, omdat het de werkzaamheden van een dienstverrichter die is gevestigd in een andere lidstaat waar hij rechtmatig soortgelijke diensten verricht, verbiedt of belemmert, en verder gaat dan noodzakelijk is om de daaraan ten grondslag liggende doelstellingen te vervullen. Verder is het vermoeden zeer moeilijk te weerleggen en heeft het niet alleen gevolgen voor het sociale zekerheidsstelsel, maar ook voor de betaalde vakanties en de aanvullende pensioenregeling. Zelfs wanneer het zonder onderscheid op nationale artiesten en op artiesten uit andere lidstaten wordt toegepast, vormt het vermoeden een ten opzichte van het nagestreefde doel onevenredige beperking die de werkzaamheden van artiesten die in andere lidstaten zijn gevestigd waar zij rechtmatig soortgelijke diensten verlenen, belemmert of minder aantrekkelijk maakt.

Verzoek van de Court of Appeal (England & Wales), Civil Division, van 15 juni 2004 om een prejudiciële beslissing in de gedingen tussen, respectievelijk, Michael Jason Clarke en Frank Staddon Ltd, en J. C. Caulfield en K. V. Barnes enerzijds, en Marshalls Clay Products Ltd anderzijds

(Zaak C-257/04)

(2004/C 217/25)

De Court of Appeal (England & Wales), Civil Division, heeft bij beschikking van 15 juni 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 16 juni 2004, in de gedingen tussen, respectievelijk, Michael Jason Clarke en Frank Staddon Ltd, en J. C. Caulfield en K. V. Barnes enerzijds, en Marshalls Clay Products Ltd, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Vormt een contractueel bindende afspraak tussen een werkgever en een werknemer, inhoudende dat een bepaald deel van het aan de werknemer betaalde loon het „gecumuleerd vakantiegeld” (een afspraak die bekend staat als „rolled up holiday pay”) van de werknemer vertegenwoordigt, een schending van het recht van de werknemer op een jaarlijkse vakantie met behoud van loon krachtens artikel 7 van richtlijn 93/104/EG⁽¹⁾ van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd?
2. Zou het antwoord op de eerste vraag anders luiden wanneer het bedrag dat de werknemer ontvangt, voor en na het van kracht worden van de bindende afspraak even hoog is, zodat de afspraak niet resulteerde in de toekenning van aanvullend loon, maar eerder in de toerekening van een deel van het aan de werknemer uit te betalen loon aan het vakantiegeld?
3. Wanneer het antwoord op de eerste vraag bevestigend luidt, is er dan sprake van een schending van het recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon krachtens artikel 7, wanneer die betaling in aanmerking wordt genomen met het oog op verrekening ervan met het door de richtlijn toegekende recht?
4. Is het noodzakelijk, teneinde te voldoen aan de verplichting krachtens artikel 7 van richtlijn 93/104/EG om te waarborgen dat een werknemer jaarlijks een vakantie met behoud van loon van ten minste vier weken wordt toegekend, dat de betaling aan de werknemer wordt gedaan in de loonperiode waarin hij zijn jaarlijkse vakantie opneemt, of is het voor naleving van artikel 7 voldoende dat de betaling gedurende het jaar in termijnen wordt gedaan?

(¹) Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd. PB L 307 van 13.12.1993, blz. 18 – 24.

Verzoek van de High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor, op grond van Section 76 van de Trade Marks Act 1994, on Appeal from the Registrar of Trade Marks, van 26 mei 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Elizabeth Emanuel en Continental Shelf 128 Ltd

(Zaak C-259/04)

(2004/C 217/26)

De High Court of Justice, The Person Appointed by the Lord Chancellor op grond van Section 76 van de Trade Marks Act 1994, on Appeal from the Registrar of Trade Marks, heeft bij beschikking van 26 mei 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 16 juni 2004, in het geding tussen Elizabeth Emanuel en Continental Shelf 128 Ltd, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

ARTIKEL 3, LID 1, SUB G, VAN RICHTLIJN 89/104 VAN DE RAAD ⁽¹⁾

- 1) Kan een merk tot misleiding van het publiek leiden en mag het dus krachtens artikel 3, lid 1, sub g, niet worden ingeschreven in de volgende omstandigheden:
- a) de aan het merk verbonden goodwill werd overgedragen samen met het bedrijf dat de waren produceert waarop het merk betrekking heeft;
 - b) vóór de overdracht was het merk voor een aanzienlijk deel van het relevante publiek een aanduiding dat een bepaald persoon betrokken was bij het ontwerpen of creëren van de waren waarvoor het werd gebruikt;
 - c) na de overdracht werd een aanvraag tot inschrijving van het merk ingediend door de rechtverkrijgende; en
 - d) op het tijdstip van indiening van de aanvraag dacht een aanzienlijk deel van het relevante publiek ten onrechte dat het gebruik van het merk aanduidde dat die persoon nog steeds betrokken was bij het ontwerpen of creëren van de waren waarvoor het merk werd gebruikt, en allicht werd het koopgedrag van dit deel van het publiek daardoor beïnvloed?
- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag niet onvoorwaardelijk bevestigend luidt: welke andere elementen moeten in aanmerking worden genomen bij de beoordeling of een merk tot misleiding van het publiek kan leiden en dus krachtens artikel 3, lid 1, sub g, niet mag worden ingeschreven? Is het in het bijzonder relevant dat het gevaar van misleiding waarschijnlijk metertijd zal afnemen?

ARTIKEL 12, LID 2, SUB B, VAN RICHTLIJN 89/104 VAN DE RAAD

- 3) Kan een ingeschreven merk als gevolg van het gebruik dat ervan wordt gemaakt door de merkhouder of met zijn instemming, het publiek misleiden en dus krachtens artikel 12, lid 2, sub b, vervallen worden verklaard in de volgende omstandigheden:
- a) het ingeschreven merk en de eraan verbonden goodwill werden overgedragen samen met het bedrijf dat de waren produceert waarop het merk betrekking heeft;
 - b) vóór de overdracht was het merk voor een aanzienlijk deel van het relevante publiek een aanduiding dat een bepaald persoon betrokken was bij het ontwerpen of creëren van de waren waarvoor het werd gebruikt;
 - c) na de overdracht werd een vordering tot vervallenverklaring van het ingeschreven merk ingesteld; en
 - d) op het tijdstip van instelling van de vordering dacht een aanzienlijk deel van het relevante publiek ten onrechte dat het gebruik van het merk aanduidde dat die persoon nog steeds betrokken was bij het ontwerpen of creëren van de waren waarvoor het merk werd gebruikt, en allicht werd het koopgedrag van dit deel van het publiek daardoor beïnvloed?
- 4) Indien het antwoord op de derde vraag niet onvoorwaardelijk bevestigend luidt: welke andere elementen moeten in aanmerking worden genomen bij de beoordeling of een ingeschreven merk als gevolg van het gebruik dat ervan wordt gemaakt door de merkhouder of met zijn instemming, het publiek kan misleiden en dus krachtens artikel 12, lid 2, sub b, vervallen kan worden verklaard? Is het in

het bijzonder relevant dat het gevaar van misleiding waarschijnlijk metertijd zal afnemen?

⁽¹⁾ Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, PB L 207 van 19.07.1989, blz. 44.

Beroep, op 17 juni 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-260/04)

(2004/C 217/27)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 juni 2004 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Wiedner, C. Cattabriga en L. Visaggio als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, doordat het Ministerie van Financiën zonder voorafgaande aanbesteding 329 concessies voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen heeft hernieuwd, het algemene transparantiebeginsel en de verplichting tot openbaarmaking die voortvloeit uit de bepalingen van het EG-Verdrag inzake de vrijheid van vestiging (artikelen 43 en volgende) en inzake het vrij verrichten van diensten (artikel 49 en volgende) heeft geschonden;
- de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ofschoon concessies voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen niet binnen de werkingssfeer van richtlijn 92/50/EEG betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening ⁽¹⁾ vallen, blijkt uit het arrest in zaak C-324/98, *Telaustria* ⁽²⁾, dat de nationale administraties die dergelijke concessies verlenen, zich niettemin moeten houden aan de fundamentele regels van het Verdrag in het algemeen, en in het bijzonder aan het verbod van discriminatie op grond van nationaliteit, dat is verankerd in de bepalingen van het EG-Verdrag betreffende de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (respectievelijk artikelen 43 en volgende en 49 en volgende).

Die beginselen gelden zowel voor de toewijzing van de concessies als voor de verlenging of hernieuwing ervan. Voor het gemeenschapsrecht staat de verlenging of de hernieuwing van een concessie immers gelijk met het verlenen van een nieuwe concessie, waarbij dat recht in acht moet worden genomen.

Zoals het Hof echter in zijn arrest van 18 november 1999, zaak C-275/98, *Unitron Scandinavia en 3-S* ⁽³⁾, heeft verduidelijkt, verplicht het beginsel van non-discriminatie op grond van nationaliteit „onder meer tot transparantie, opdat de aanbestedende dienst zich ervan kan vergewissen dat het wordt nageleefd”.

Deze transparantieverplichting houdt in, dat de aanbestedende dienst ten gunste van iedere potentiële bieder moet zorgen voor een passend niveau van openbaarmaking, dat de plaatsing van overheidsopdrachten voor dienstverlening voor mededinging openstelt, alsook voor controle op de onpartijdigheid van de procedure.

Volgens de Commissie is het overduidelijk, dat het voormelde transparantiebeginsel door de Italiaanse autoriteiten niet in acht is genomen bij de hernieuwing, ten gunste van de bestaande houders, van de voornoemde 329 concessies voor het aannemen van weddenschappen op paardenwedrennen tot 1 januari 2006.

(¹) PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

(²) Jurispr. blz. I-10745.

(³) Jurispr. blz. I-8291, punt 31.

Beroep, op 29 juni 2004 ingesteld tegen Koninkrijk België door Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-275/04)

(2004/C 217/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 juni 2004 beroep ingesteld tegen Koninkrijk België door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Giolito en G. Wilms als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat:

— door de vastgestelde rechten niet binnen de gestelde termijnen in de door artikel 6, lid 3, sub a, van verordening nr. 1150/2000 (¹) bedoelde boekhouding in te schrijven,

en

— door niet na te gaan of zich, vanaf 1 januari 1995, bij de terbeschikkingstelling van de eigen middelen andere vertragingen hebben voorgedaan door een laattijdige inschrijving in de door artikel 6, lid 3, sub a, van verordening nr. 1150/2000 bedoelde boekhouding, door de archieven met betrekking tot deze periode te vernietigen en door deze niet aan de Commissie mede te delen teneinde deze laatste in staat te stellen de volgens artikel 11 van verordening nr. 1552/89 (²) wegens een laattijdige terbeschikkingstelling van eigen middelen verschuldigde verwijlinteressen te berekenen,

het Koninkrijk België de krachtens de artikelen 6, lid 3, 9, 10 en 11 van verordening (EEG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (³), waarbij verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen, met hetzelfde voorwerp, met ingang van 31 mei 2000 is ingetrokken en vervangen (⁴), en artikel 10 van het EG-verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.

2. het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De niet-toepassing door het Koninkrijk België van de gemeenschapsrechtelijke bepalingen betreffende boekhoudkundige inschrijvingen heeft geleid tot vertragingen bij de terbeschikkingstelling van eigen middelen. De lidstaten zijn namelijk verplicht de bedragen van de vastgestelde, gegarandeerde en niet-betwiste rechten in de in artikel 6, lid 3, sub a, van verordening nr. 1150/2000 bedoelde boekhouding („Boekhouding A”) op te nemen, terwijl de in lid 3, sub b, van deze bepaling bedoelde boekhouding („Boekhouding B”) is voorbehouden voor de vastgestelde rechten die nog niet zijn geïnd en waarvoor geen zekerheid is gesteld. De bedragen die zijn gewaarborgd door een garantie die in het kader van de procedure van de regeling extern douanevervoer (T1, TIR-boekje, ATA-boekje, enz.) is verleend, mogen slechts in een specifieke boekhouding worden ingeschreven op voorwaarde dat zij als naar behoren zijn betwist, hetgeen met name inhoudt dat de termijnen in acht zijn genomen en een schriftelijk beroep is ingesteld.

De rechtvaardigingen die door België voor de vastgestelde onregelmatigheden en vertragingen inzake de inschrijving worden aangedragen, kunnen door de Commissie niet worden aanvaard.

(¹) Verordening (EEG, Euratom) nr. 1150/2000 van de Raad van 22 mei 2000 houdende toepassing van besluit 94/728/EG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen (PB L 130, blz. 1).

(²) Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen (PB L 155, blz. 1).

(³) PB L 293, blz. 9.

(⁴) PB L 185, blz. 24.

Beroep, op 30 juni 2004 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-282/04)

(2004/C 217/29)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 juni 2004 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk der Nederlanden door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Hans Støvlbæk en Albert Nijenhuis, als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat door sommige bepalingen uit de statuten van de vennootschap Koninklijke KPN NV te handhaven, te weten het kapitaal van de vennootschap omvat een bijzonder aandeel op naam dat in het bezit is van de Nederlandse Staat en waaraan speciale rechten zijn gehecht wat betreft de goedkeuring van bepaalde besluiten die door de bevoegde organen van de onderneming zijn genomen, het Koninkrijk der Nederlanden niet de verplichtingen is nagekomen die voor deze lidstaat voortvloeien uit de artikelen 56 en 43 EG,

— het Koninkrijk der Nederlanden te veroordelen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

In 1998 werd de Koninklijke PTT Nederland NV gesplitst in twee zelfstandige vennootschappen: de Koninklijke KPN NV (KPN), voor de telecommunicatieactiviteit, en de TNT POST-GROEP NV (TPG), voor logistiek en distributie. Het kapitaal van de vennootschap Koninklijke KPN NV omvat, naast gewone aandelen en preferente aandelen, een bijzonder aandeel op naam waaraan bepaalde voorrechten zijn gehecht. Dit bijzondere aandeel is momenteel in het bezit van de Nederlandse Staat.

Op grond van de statuten zijn aan dit bijzondere aandeel speciale rechten gehecht met betrekking tot de goedkeuring van bepaalde besluiten die door de bevoegde organen van de vennootschap worden genomen.

Volgens de Commissie beperken de aan het bijzonder aandeel gehechte rechten de vrijheden van kapitaalverkeer en vestiging. Deze speciale bevoegdheden kunnen, ook al zijn deze niet expliciet discriminerend, de aankoop van aandelen in de betrokken onderneming bemoeilijken en de investeerders van andere lidstaten ontmoedigen in het kapitaal van deze onderneming te investeren. Deze rechten hebben namelijk een aanzienlijke beperking tot gevolg van de rechten die normaliter verbonden zijn aan directe investeringen in KPN. Zij kunnen derhalve afdoen aan het vrije kapitaalverkeer en dus een beperking op het kapitaalverkeer in de zin van artikel 56 EG-Verdrag vormen.

Aangezien deze speciale bevoegdheden de Nederlandse staat tevens in de gelegenheid stellen zeggenschap uit te oefenen over de bedrijfsvoering en de algemene gang van zaken bij de onderneming, zijn deze bovendien van invloed op de directe investeringen en om die reden kunnen deze ook een beperking vormen van de vrijheid van vestiging die in artikel 43 van het EG-Verdrag is vastgelegd.

Beroep, op 1 juli 2004 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-283/04)

(2004/C 217/30)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 1 juli 2004 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk der Nederlanden door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Hans Støvlbæk en Albert Nijenhuis, als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat door sommige bepalingen uit de statuten van de vennootschap TPG te handhaven, te weten het kapitaal van de vennootschap omvat een bijzonder aandeel op naam dat in het bezit is van de Nederlandse Staat en waaraan speciale rechten zijn gehecht wat betreft de goedkeuring van bepaalde besluiten die door de bevoegde organen van de onderneming zijn genomen, het Koninkrijk der Nederlanden niet de verplichtingen is nagekomen die

voor deze lidstaat voortvloeien uit de artikelen 56 en 43 EG,

— het Koninkrijk der Nederlanden te veroordelen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

In 1998 werd de Koninklijke PTT Nederland NV gesplitst in twee zelfstandige vennootschappen: de Koninklijke KPN NV (KPN), voor de telecommunicatieactiviteit, en de TNT POST-GROEP NV (TPG), voor logistiek en distributie. Het kapitaal van de vennootschap TPG omvat, naast gewone aandelen en preferente aandelen, een bijzonder aandeel op naam waaraan bepaalde voorrechten zijn gehecht. Dit bijzondere aandeel is momenteel in het bezit van de Nederlandse Staat.

Op grond van de statuten zijn aan dit bijzondere aandeel speciale rechten gehecht met betrekking tot de goedkeuring van bepaalde besluiten die door de bevoegde organen van de vennootschap worden genomen.

Volgens de Commissie beperken de aan het bijzonder aandeel gehechte rechten de vrijheden van kapitaalverkeer en vestiging. Deze speciale bevoegdheden kunnen, ook al zijn deze niet expliciet discriminerend, de aankoop van aandelen in de betrokken onderneming bemoeilijken en de investeerders van andere lidstaten ontmoedigen in het kapitaal van deze onderneming te investeren. Deze rechten hebben namelijk een aanzienlijke beperking tot gevolg van de rechten die normaliter verbonden zijn aan directe investeringen in TPG. Zij kunnen derhalve afdoen aan het vrije kapitaalverkeer en dus een beperking op het kapitaalverkeer in de zin van artikel 56 EG-Verdrag vormen.

Aangezien deze speciale bevoegdheden de Nederlandse staat tevens in de gelegenheid stellen zeggenschap uit te oefenen over de bedrijfsvoering en de algemene gang van zaken bij de onderneming, zijn deze bovendien van invloed op de directe investeringen en om die reden kunnen deze ook een beperking vormen van de vrijheid van vestiging die in artikel 43 van het EG-Verdrag is vastgelegd.

De Commissie betwist niet dat de waarborging van een goed functionerend postsysteem als bedoeld door de Nederlandse regering een dwingende reden van algemeen belang kan zijn. De Commissie stelt echter vast dat de rechten die aan het „gouden aandeel” zijn verbonden, ook betrekking hebben op de postdiensten die niet onder de universele diensten vallen zoals gedefinieerd in Richtlijn 97/67/EG (zoals bijvoorbeeld expressepost of logistieke diensten); dergelijke diensten zijn dus niet gebaseerd op dwingende redenen van algemeen belang die beperkingen van de fundamentele grondbeginselen van het EG-Verdrag rechtvaardigen. Bovendien hebben de Nederlandse autoriteiten geen gebruik gemaakt van alle mogelijkheden die zijn voorzien in Richtlijn 97/67/EG om de verrichting van universele postdiensten te verzekeren. In dit verband zij er op gewezen dat bij de Richtlijn 2002/39/EG de mogelijkheden zijn uitgebreid voor de lidstaten om controles en specifieke procedures in te voeren teneinde ervoor te zorgen dat de voorbehouden diensten worden geëerbiedigd. In dit verband lijkt het gebruik van het mechanisme van speciale bevoegdheden niet in verhouding te staan tot het beoogde doel. En tenslotte is het discretionaire karakter van de uitoefening van de speciale bevoegdheden onverenigbaar met de eisen die in de jurisprudentie van het Hof zijn geformuleerd.

Verzoek van het Tribunale di Oristano van 14 juni 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Medda Ignazio, enerzijds, en Banco di Napoli SpA en Regione Autonoma della Sardegna, anderzijds

(Zaak C-285/04)

(2004/C 217/31)

Het Tribunale di Oristano heeft bij beschikking van 14 juni 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 juli 2004, in het geding tussen Medda Ignazio, enerzijds, en Banco di Napoli SpA en Regione Autonoma della Sardegna, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de geldigheid van beschikking 612/97⁽¹⁾ van de Commissie in verband met de volgende gebreken:

- a) onbevoegdheid van de Commissie om de bestreden beschikking vast te stellen wegens schending van de artikelen 32, 33, 34, 35, 36, 37 en 38 EG in hun onderlinge samenhang gelezen;
- b) schending van de voorschriften die de procedure van artikel 88, lid 1, EG regelen;
- c) schending van de voorschriften die de procedure van artikel 88, leden 2 en 3, EG regelen;
- d) motivering van de beschikking voldoet niet aan de eisen van artikel 253 EG juncto artikel 88, lid 3, EG en artikel 87, lid 1, EG;
- e) schending en onjuiste toepassing van verordening 797/85 van de Raad betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur;
- f) schending en niet-inachtneming van de „criteria voor de steun aan landbouwbedrijven in moeilijkheden” en van de „communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden”.

⁽¹⁾ PB L 248 van 11 september 1997, blz. 27.

Hogere voorziening, op 5 juli 2004 ingesteld door Eurocermex SA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 29 april 2004 in zaak T-399/02, Eurocermex SA tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C-286/04 P)

(2004/C 217/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 juli 2004 (fax: 29.06.2004) hogere voorziening ingesteld door Eurocermex SA, vertegenwoordigd door A. Bertrand, advocaat, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 29 april 2004 in zaak T-399/02, Eurocermex SA tegen Bureau voor

harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- de beslissing van het Gerecht van eerste aanleg van 29 april 2004 te wijzigen;
- de in eerste aanleg bestreden beslissing te vernietigen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht van eerste aanleg heeft de verschillende bestanddelen van het aangevraagde merk los van elkaar geanalyseerd en het heeft de beslissing van de kamer van beroep bevestigd door te oordelen dat deze bestanddelen onderscheidend vermogen missen zodat de consument aan de hand daarvan de herkomst van de waar niet kan identificeren. Op die manier heeft het Gerecht de verschillende bestanddelen van elkaar gescheiden om deze afzonderlijk te vatten en aldus het aangevraagde merk elk onderscheidend vermogen te ontzeggen. Het betreft hier een ernstige beoordelings- en juridische fout, aangezien het onderzoek betrekking dient te hebben op de wijze waarop het teken, zoals aangevraagd, globaal wordt opgevat, en niet op de verschillende bestanddelen van het teken afzonderlijk beschouwd.

In elk geval heeft het merk onderscheidend vermogen verkregen door het algemeen geworden gebruik ervan als herkenningsteken van een waar en/of een onderneming.

Verzoek van het Tribunal de Police de Neufchâteau (België) van 4 juni 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Openbaar Ministerie en Henri Léon Schmitz

(Zaak C-291/04)

(2004/C 217/33)

Het Tribunal de Police de Neufchâteau (België) heeft bij vonnis van 4 juni 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 juli 2004, in het geding tussen Openbaar Ministerie en Henri Léon Schmitz, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Staan de artikelen 10 EG, 39 EG, 43 EG en 49 EG eraan in de weg dat een lidstaat een maatregel neemt waarbij een werknemer die op zijn grondgebied verblijft, wordt verplicht een voertuig in deze lidstaat in te schrijven, hoewel dat voertuig eigendom is van zijn werkgever, die een vennootschap is gevestigd op het grondgebied van een andere lidstaat, waarmee deze werknemer is verbonden door een arbeidsovereenkomst, maar waarin hij tegelijk aandeelhouder, bestuurder of persoon belast met het dagelijks bestuur is, dan wel een soortgelijke functie uitoefent?”

Beroep, op 14 juli 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek**(Zaak C-299/04)**

(2004/C 217/34)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 juli 2004 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur Theofanis Christoforou en Karolina Mojzesowicz, lid van haar juridische dienst.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- 1. vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2002/77/EG van

de Commissie van 16 september 2002 betreffende de mededinging op de markten voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- 2. de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 24 juli 2003 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 249, blz. 21.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 10 juni 2004

in zaak T-275/01, Mercedes Alvarez Moreno tegen Europees Parlement ⁽¹⁾*(Ambtenaren — Hulpfunctionaris — Conferentietolk — Artikel 74 van Regeling andere personeelsleden — Einde van aanstelling)*

(2004/C 217/35)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-275/01, Mercedes Alvarez Moreno, wonende te Berlijn (Duitsland), vertegenwoordigd door G. Vandersanden, advocaat, tegen Europees Parlement (gemachtigden: H. von Herten en J. de Wachter), betreffende een beroep strekkende tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit om geen conferentietolken van meer dan 65 jaar meer aan te stellen, en anderzijds, schadevergoeding, heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. García-Valdecasas, kamerpresident, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: J. Palacio González, hoofdadministrateur, op 10 juni 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Verklaart nietig het op 10 februari 2001 aan verzoekster ter kennis gebrachte besluit van het Parlement van 30 november 2000, en het besluit van het Parlement van 19 juli 2001 houdende afwijzing van verzoeksters klacht.

2) Verwerpt het beroep voor het overige.

3) Verstaat dat het Parlement alle kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 3 van 5.1.2002.

Beroep, op 26 april 2004 ingesteld door Erich Drazdansky tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-158/04)

(2004/C 217/36)

(Procestaal: te bepalen overeenkomstig artikel 131, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering. Taal van het verzoekschrift: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 april 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door E. Drazdansky, wonende te Wiener Neustadt (Oostenrijk), vertegenwoordigd door A. Leeb, advocaat.

Andere partij voor de kamer van beroep: The Concentrate Manufacturing Company of Ireland, ook handelend als Seven-Up International, te Hamilton (Bermuda eilanden).

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beslissing aldus te wijzigen dat het herstel in de vorige toestand wordt toegekend;
- subsidiair, de beslissing van het Bureau te vernietigen en het Bureau te gelasten, een nieuwe beslissing op de aanvraag te nemen;
- in elk geval verweerder te verwijzen in de kosten van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker heeft bij het Bureau een aanvraag tot inschrijving van het woordmerk „UUPS” voor waren van klasse 32 ingediend (aanvraagnr. 1 968 676). Tegen de inschrijving van dit merk werd oppositie ingesteld door The Concentrate Manufacturing Company of Ireland, houder van het gemeenschapsmerk en Spaanse woordmerk „UP” voor waren van de klassen 30 en 32.

Bij beslissing van 31 juli 2003, die op 1 augustus 2003 per fax werd medegedeeld, heeft de oppositieafdeling de oppositie toegewezen. Bij brief van 1 oktober 2003, die op 7 oktober 2003 bij het Bureau is binnengekomen, heeft verzoeker beroep tegen deze beslissing ingesteld. Bij brief van 23 oktober 2003 heeft de griffie van de kamers van beroep verzoeker erop gewezen dat het beroep niet tijdig was ingesteld en heeft zij verzoeker gevraagd, daarover een standpunt in te nemen. Verzoeker heeft daarop een verzoek tot herstel in de vorige toestand ingediend.

Bij beslissing van 3 maart 2004 heeft de tweede kamer van beroep van het Bureau dit verzoek afgewezen en het beroep van verzoeker verworpen.

Verzoeker stelt dat het beroep op de laatste dag van de termijn door de vertegenwoordiger van verzoeker werd ondertekend en op de stapel werd gelegd van de poststukken die per fax zouden worden verzonden. De met de post belaste medewerkster heeft het poststuk evenwel na betaling van de beroepstaks per vergissing niet teruggelegd bij de poststukken die per fax zouden worden verzonden, maar bij de stukken die per aangezekende brief zouden worden verzonden.

Verzoeker voert aan dat het Bureau in de bestreden beslissing de bepalingen van verordening nr. 40/94 inzake het herstel in de vorige toestand niet correct heeft toegepast. Bij een correcte toepassing had het Bureau moeten concluderen dat de voorwaarden voor herstel in de vorige toestand in casu waren vervuld, aangezien er geen sprake is van een organisatorische fout die in de weg staat aan herstel, en aangezien de bepalingen inzake de laattijdige betaling van taksen in de taksenverordening mutatis mutandis hadden moeten worden toegepast.

Verzoeker betoogt dat het hier gaat om een lichte fout die met gebruikmaking van in het bedrijfsleven passende middelen ook organisatorisch niet verhinderd kan worden. Er dient tevens in overweging te worden genomen dat daardoor voor de tegenpartij in de beroepsprocedure geen enkel processueel nadeel ontstaat.

Beroep, op 30 april 2004 ingesteld door Eugénio Branco Lda tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-162/04)

(2004/C 217/37)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 30 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Eugénio Branco Lda, gevestigd te Lissabon, vertegenwoordigd door B. Belchior, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 8 augustus 2004 waarbij het verzoek om betaling van het saldo in de procedure inzake financiering door het ESF niet is goedgekeurd, bepaalde door verzoekster ingediende kosten niet zijn aanvaard en derhalve de bijdrage van het ESF in bij beschikking van de Commissie goedgekeurde opleidingsacties is verminderd, en waarbij van verzoekster terugbetaling is gevorderd van het bedrag van 39 899,07 EUR dat zij als voorschot van het ESF had ontvangen, en van de door de Portugese staat toegekende nationale bijdrage;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Op 29 juni 1986 diende verzoekster bij het Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (dienst van de Portugese staat belast met de aangelegenheden van het Europees Sociaal Fonds; hierna: „DAFSE”) een aanvraag in om financiering van een beroepsopleidingsactie door het ESF voor de periode van 2 januari 1987 tot en met 31 december 1987. Deze aanvraag werd goedgekeurd bij beschikking van de Commissie. Verzoekster diende bij het DAFSE dan een aanvraag om betaling van het saldo in, hetgeen resulteerde in een positief saldo. Het DAFSE verrichte bij verzoekster een boekhoudkundig en documentair onderzoek met betrekking tot de documenten betreffende de opleidingsactie, en bij beschikking van 13 maart 1989 werd het verzoek om uitbetaling van het saldo goedgekeurd. Ook de Commissie willigde het verzoek om uitbetaling van het saldo in. Op 8 augustus 2004 geeft de Commissie de thans bestreden beschikking.

Volgens verzoekster schendt deze beschikking verordening (EEG) nr. 2950/83 van de Raad van 17 oktober 1983 houdende toepassing van besluit 83/516/EEG betreffende de taken van het Europees Sociaal Fonds, aangezien zij alle wetten, reglementen, richtlijnen, criteria, verplichtingen en voorwaarden die voor de goedkeuring van haar verzoek om ESF-bijstand gelden, nauwgezet heeft nageleefd, waardoor zij eigen subjectieve rechten heeft verkregen. De bestreden beschikking schendt dus verkregen rechten.

De bestreden beschikking schendt voorts het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen en rechtszekerheid aangezien verzoekster door de goedkeuringsbeschikking het recht heeft verkregen en erop mocht vertrouwen dat zij de bijstand zou ontvangen indien zij de opleidingsactie volgens de gestelde voorwaarden verrichtte. Volgens verzoekster had de Commissie de handeling die zij nu heeft willen stellen, begin 1989 kunnen vaststellen en heeft zij aldus het beginsel van gewettigd vertrouwen en rechtszekerheid geschonden.

Ten slotte vormt de bestreden beschikking een ernstige schending van het evenredigheidsbeginsel aangezien verzoekster haar uitgaven heeft gedaan in de veronderstelling dat de Commissie haar verbintenis met betrekking tot de steunverlening zou nakomen.

Beroep, op 25 mei 2004 ingesteld door Przedsiebiorstwo Polmos Bialystock tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak T-180/04)

(2004/C 217/38)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 mei 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ingesteld door Przedsiebiorstwo Polmos Bialystock, te Bialystock (Polen), vertegenwoordigd door C. Bercial Arias, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: V & S Vin & Sprit AB.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van 16 maart 2004 in zaak R 430/2003-1, houdende bevestiging van beslissing nr. 1200/2003 van de oppositieafdeling tot toewijzing van oppositie nr. B 432 635, te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten, de kosten van de oppositieprocedure en de kosten van de procedure voor de kamer van beroep daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	verzoekster
Betrokken gemeenschapsmerk:	beeldmerk „ABSOLWENT B GRADUATE VODKA WÓDKA” voor waren van klasse 33 (onder meer bier)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	V & S Vin & Sprit AB
Oppositiemerk of -teken:	nationaal woordmerk „ABSOLUT”
Beslissing van de oppositieafdeling:	weigering van de inschrijving
Beslissing van de kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	de artikelen 8, lid 1, sub b, en 8, lid 2, sub c, van verordening nr. 40/94 zijn niet van toepassing. In dit verband betoogt verzoekster dat de betrokken tekens niet overeenstemmen.

Beroep, op 25 mei 2004 ingesteld door Tokai Europe GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-183/04)

(2004/C 217/39)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 mei 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Tokai Europe GmbH, gevestigd te Mönchengladbach (Duitsland), vertegenwoordigd door G. Kroemer, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren verordening (EG) nr. 384/2004 van de Commissie van 1 maart 2004 tot indeling van bepaalde goederen in de gecombineerde nomenclatuur⁽¹⁾;
- verzoekster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is fabrikant van aanstekers en importeur van aanstekers en onderdelen daarvoor. Zij maakt bezwaar tegen verordening (EG) nr. 384/2004 van de Commissie.

Verzoekster betoogt dat waar de Commissie bij de bestreden verordening de metalen radertjes die voor de productie van aanstekers in Mexico en Hong Kong daar worden geïmporteerd, in postonderverdeling 961390 van de douanenomenclatuur als onderdelen (van aanstekers) heeft ingedeeld, het toepassingsbereik van deze postonderverdeling ruimer is gemaakt dan de letterlijke bewoordingen ervan toelaten. Hierdoor worden onderdelen die ook in andere waren die niet in post 9613 kunnen worden ingedeeld, als onderdelen van aanstekers ingedeeld. In die zin heeft de Commissie haar beoordelingsbevoegdheid overschreden.

Voorts betoogt verzoekster dat de Commissie het beginsel heeft geschonden dat waren op basis van hun objectieve kenmerken moeten worden ingedeeld, aangezien zij de bestemming van de metalen raderen voor de productie van aanstekers in aanmerking heeft genomen. In de motivering van genoemde verordening is namelijk uitdrukkelijk de bestemming in beschouwing genomen.

Bovendien voert verzoekster aan dat de Commissie bij de indeling van de metalen raderen de Toelichtingen van de Internationale Douaneraad met betrekking tot het geharmoniseerde systeem (GS) niet in aanmerking heeft genomen omdat zij blijkens haar motivering de bestemming van de metalen raderen als criterium voor de tariefindeling heeft gehanteerd en niet het criterium van onderscheidbaarheid.

⁽¹⁾ PB L 64, blz. 21.

Beroep, op 25 mei 2004 ingesteld door Lancôme Parfums et Beauté & Cie tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-185/04)

(2004/C 217/40)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 25 mei 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt ingesteld door Lancôme Parfums et Beauté & Cie, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door M. Antoine-Lalance, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de vierde kamer van beroep: Jacqueline Baudon.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 11 maart 2004 (zaak R 0039/2002-4) met betrekking tot de nietigheidsprocedure tussen Lancôme Parfums et Beauté & Cie en J. Baudon te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: woordmerk AROMACOSMETIQUE – aanvraagnr. 866.335 voor waren van klasse 3 (cosmetische middelen, schoonheidsmiddelen en make-up producten)

Houder van het merk of teken waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: verzoekster

Verzoekster in de nietigheidsprocedure: Jacqueline Baudon, houdster van de Franse woordmerken „AROMACOSMETIQUE” nr. 92/408 786 voor diensten van klasse 42 en nr. 98/739 256 voor waren van de klassen 3 en 5

Beslissing van de nietigheidsafdeling: nietigverklaring van het gemeenschapsmerk AROMACOSMETIQUE op grond van het gevaar van verwarring met het oudere nationale merk nr. 98/739 256

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: schending van de artikelen 61, 62, 73 en 79 van verordening nr. 40/94 inzake het gemeenschapsmerk, van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en van artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Beroep, op 24 mei 2004 ingesteld door Freixenet S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-188/04)

(2004/C 217/41)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 24 mei 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt ingesteld door Freixenet S.A., gevestigd te Sant Sadurní d'Anoia (Spanje), vertegenwoordigd door F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse en D. Moreau, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 11 februari 2004 te vernietigen en te beslissen dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 32540 overeenkomstig artikel 40 van verordening nr. 40/94 zal worden gepubliceerd;
- subsidiair, de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 11 februari 2004 te vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Freixenet S.A.

Betrokken gemeenschapsmerk: driedimensionaal merk in de vorm van een zwarte, gematteerde fles (aanvraagnr. 32540)

Waren of diensten: waren van klasse 33 (mousserende wijnen)

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: schending van de rechten van de verdediging en van artikel 73 van verordening nr. 40/94⁽¹⁾, aangezien verzoekster niet over alle feiten een standpunt heeft kunnen innemen, alsmede schending van artikel 7, lid 1, sub b, en lid 3, van verordening nr. 40/94.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep, op 24 mei 2004 ingesteld door Christian van der Haegen tegen Europees Economisch en Sociaal Comité

(Zaak T-189/04)

(2004/C 217/42)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 24 mei beroep ingesteld tegen Europees Economisch en Sociaal Comité door Christian van der Haegen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en É. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek ECSC/C/02/03 om verzoeker niet tot het examen van dat vergelijkend onderzoek toe te laten;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In de aankondiging van het betrokken vergelijkend onderzoek werd onder meer als toelatingsvoorwaarde gesteld dat iedere kandidaat vijf jaar beroepservaring in de Europese instellingen, waaronder minstens vier jaar in het Economisch en Sociaal Comité en/of in het Comité van de Regio's moet aantonen. Voor het eerste deel van het vergelijkend onderzoek, waarvoor verzoeker zich had aangemeld, werd in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek bovendien geëist dat drie van die vier jaar beroepservaring verband houden met de aard van de functies waarop dat deel van het vergelijkend onderzoek betrekking heeft.

Verzoeker, die een rijke en gevarieerde beroepservaring bij de verschillende Europese instellingen heeft opgedaan, betoogt ter ondersteuning van zijn beroep dat de aankondiging van het vergelijkend onderzoek onrechtmatig is en in strijd is met artikel 27 van het Statuut, met het beginsel van gelijke behandeling en met het non-discriminatiebeginsel, omdat er geen enkele rechtvaardigingsgrond is voor de eis van beroepservaring bij het Economisch en Sociaal Comité en/of bij het Comité van de Regio's, met uitsluiting van de andere Europese instellingen.

Beroep, op 28 mei 2004 ingesteld door Flex Equipos de Descanso S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak T-192/04)

(2004/C 217/43)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 mei 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ingesteld door Flex Equipos de Descanso S.A., gevestigd te Madrid (Spanje), vertegenwoordigd door R. Ocquet, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Legget & Platt Incorporated.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 18 maart 2004 in zaak R 333/2003-1 te vernietigen en te wijzigen voorzover het door opposante overgelegde bewijsmateriaal niet werd aanvaard en voorzover oppositie B-386088 werd afgewezen;
- de zaak terug te wijzen naar het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt en dit Bureau te gelasten, de inschrijving van gemeenschapsmerkaanvraag nr. 1607167 voor „LURA-FLEX” te weigeren voor alle aangevraagde waren;
- verweerder te verwijzen in de kosten van deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Legget & Platt Inc.

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „LURA-FLEX” voor waren van de klassen 6 en 20 (veerassemblages voor in meubelen, bedden, matrassen en zitmeubelen; meubelen, bedden, beddengoed, matrassen, ...) (aanvraagnr. 1607167)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Flex Equipos de Descanso S.A. (voorheen Fabricas Lucia Antonio Betere S.A.)

Oppositiemerk of -teken: Spaanse merkinschrijvingen voor het beeldmerk „FLEX” voor waren van de klassen 6 en 20 (materiaal voor metalen constructies, metalen bedarmaturen; bedden, gemengde matrassen met metalen veren, meubelen, ...), alsmede de reputatie van deze tekens met betrekking tot alle soorten bedden, matrassen en hoofdkussens

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het door Flex Equipos de Descanso ingestelde beroep

Middelen: schending van de regels 18, lid 2, en 22, lid 4, van verordening nr. 2868/95 ⁽¹⁾ van de Commissie en schending van het recht van opposante om te worden gehoord overeenkomstig regel 18 van de verordening, alsmede schending van artikel 8 van verordening nr. 40/94 ⁽²⁾ van de Raad.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het gemeenschapsmerk (PB L 303, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep, op 28 mei 2004 ingesteld door Gul Ahmed Textil Mills Ltd tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-199/04)

(2004/C 217/44)

(Procestaal:Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 mei 2004 beroep ingesteld tegen de Raad van de Europese Unie door Gul Ahmed Textil Mills Ltd, gevestigd te Landhi, Karachi (Pakistan), vertegenwoordigd door L. Ruesmann, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- artikel 1 van verordening (EG) nr. 397/2004 van de Raad van 2 maart 2004 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van katoenhoudend beddenlinnen uit Pakistan ⁽¹⁾ nietig te verklaren, voorzover een antidumpingrecht is ingesteld op de producten van verzoekster;
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een Pakistaanse onderneming die beddenlinnen vervaardigt en naar de Europese Unie uitvoert. Op haar producten zijn bij de bestreden verordening antidumpingrechten ingesteld. Tot staving van haar verzoek tot nietigverklaring van deze verordening voert verzoekster de volgende middelen aan:

- schending van artikel 5, leden 7 en 9, van verordening (EG) nr. 384/96 ⁽²⁾ en van de artikelen 5.1. en 5.2. van de Antidumpingovereenkomst van de Wereldhandelsorganisatie,

voorzover betrekking hebbend op de opening van het onderzoek. Verzoekster stelt dat de klacht naar aanleiding waarvan het onderzoek is geopend, kennelijk onvoldoende was, zowel ten aanzien van de daarin gestelde feiten als ten aanzien van de argumenten die daarin met het oog op de opening van een onderzoek zijn aangevoerd;

- een kennelijke beoordelingsfout, schending van artikel 2, leden 3 en 5, en artikel 18, lid 4, van verordening (EG) nr. 384/96, en schending van de Antidumpingovereenkomst van de Wereldhandelsorganisatie, voorzover het de berekening van de normale waarde betreft;
- schending van artikel 2, lid 10, van verordening (EG) nr. 384/96, van de Antidumpingovereenkomst van de Wereldhandelsorganisatie en van de verplichting krachtens artikel 253 EG om de op de vergelijking tussen de normale waarde en de uitvoerprijs toegepaste neerwaartse correctie toereikend te motiveren;
- een kennelijke beoordelingsfout, schending van artikel 3 van verordening (EG) nr. 384/96 en van de Antidumpingovereenkomst van de Wereldhandelsorganisatie, voorzover het gaat om de vaststelling van het bestaan van materiële schade en de vaststelling van een causaal verband tussen enerzijds de gestelde importen met dumping en anderzijds de gestelde schade.

⁽¹⁾ PB 2004, L 66, blz. 1.

⁽²⁾ PB 1996, L 56, blz. 1.

Beroep, op 28 mei 2004 ingesteld door Regione Autonoma della Sardegna tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-200/04)

(2004/C 217/45)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 mei 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Regione Autonoma della Sardegna, vertegenwoordigd door Domenico Dodaro, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking nietig te verklaren, voorzover daarbij de steun van Italië krachtens artikel 5 van wet nr. 22 van Regione Autonoma della Sardegna van 17 november 2000 onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt verklaard;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van het onderhavige geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de in casu bestreden beschikking leidt de Commissie de procedure van artikel 88, lid 2, EG in op grond dat de steunmaatregelen als bedoeld in artikel 5 van de regionale wet nr. 22/2000 inzake maatregelen ten behoeve van fokkers ter bestrijding van de besmettelijke veeziekte genaamd „blue tongue” onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt zijn verklaard. Die wet voorziet in een aantal maatregelen ten behoeve van fokkers die nadelige gevolgen van „blue tongue” hebben ondervonden.

De Regione staft haar vorderingen met de volgende middelen:

- schending van wezenlijke vormvoorschriften voorzover het onderzoek door verweerster ter beoordeling van de verenigbaarheid van de steun ontoereikend was, daar geen rekening zou zijn gehouden met de in het aanmeldingsformulier beschikbare inlichtingen die naderhand door de Regione zijn aangevuld, en met name met de volgende omstandigheden:
 - de steun is niet bestemd voor de verwerkingsbedrijven maar is een noodzakelijke maatregel tot aanvulling van de vergoeding wegens inkomstenverlies van de producenten, als gevolg van het zwaarder doorwegen van de vaste kosten van de coöperaties in de verdeling van de netto-opbrengsten;
 - het bewijs van het causaal verband tussen de besmettelijke veeziekte en de vermindering van de bijdragen kan niet abstract worden geleverd, maar hangt af van de praktische uitvoering van de steunregeling die op zich zo is opgezet dat het uitgesloten is dat steun wordt toegekend om redenen die geen verband houden met de „blue tongue”. De verwijzing naar verschillende hypothetische redenen voor de vermindering van de bijdragen is niet toereikend gemotiveerd en is in tegenpraak met door feiten die de Commissie bekend zijn;
 - de steunontvangende coöperaties hebben generlei flexibiliteit bij de toegang tot alternatieve bevoorradingsbronnen.
- schending van de bepalingen van het EG-Verdrag en van rechtsbeginselen inzake de toepassing daarvan, voorzover:
 - de Commissie met de uitsluiting van de toepassing van artikel 87, lid 2, sub b, het beginsel van het nuttig effect heeft geschonden, ook al hebben de Italiaanse autoriteiten geen beroep op die bepaling gedaan. Volgens verzoekster had verweerster passende redenen voor die niet-toepassing moeten geven. De toepassing van die bepaling kan wat het beginsel van het nuttig effect betreft, stellig niet afhangen van het feit dat de Italiaanse autoriteiten zich daarop niet hebben beroepen.
 - de Commissie heeft artikel 87, lid 3, sub c, geschonden voorzover zij niet heeft erkend dat de onverenigbaar geachte maatregel hetzelfde karakter heeft als de maatregelen die zij bij beschikking SG (01) D/285817 van 2 februari 2001 inzake artikel 3 van regionale wet nr. 22/2000 heeft goedgekeurd.

Beroep, op 7 juni 2004 ingesteld door Indorata-Servicos e Gestao Lda tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-204/04)

(2004/C 217/46)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 juni 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Indorata-Servicos e Gestao Lda, vertegenwoordigd door Th. Wallentin, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beslissing tot afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag te vernietigen en het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te gelasten, het teken „HAIRTRANSFER” ook voor de resterende in geding zijnde waren en diensten als gemeenschapsmerk in te schrijven en te laten publiceren.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „HAIRTRANSFER” – aanvraagnr. 2 619 039

Waren of diensten: waren en diensten van de klassen 8, 22, 41 en 44 (onder meer elektrische en niet-electrische ontharingsapparaten, kunstmatig en natuurlijk haar, opleiding, in het bijzonder het organiseren en houden van seminars voor bijscholing, alsmede gezondheidszorg en schoonheidsverzorging, in het bijzonder haarverzorging en haarbehandeling)

Voor de kamer van beroep aangevochten beslissing: afwijzing van de aanvraag door de onderzoeker

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: het aangevraagde merk heeft onderscheidend vermogen in de zin van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94; het aangevraagde merk is niet uitsluitend beschrijvend in de zin van artikel 7, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 40/94.

Beroep, op 8 juni 2004 ingesteld door Alessandro Ianniello tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-205/04)

(2004/C 217/47)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Alessandro Ianniello, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door S. Rodrigues en Y. Minatchy, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) van 18 februari 2004 houdende beantwoording van de klacht van Alessandro Ianniello, alsmede diens loopbaanbeoordelingsrapport over de periode van 1 juli 2001 tot 31 december 2002;
- vast te stellen dat de Europese Gemeenschap niet-contractueel aansprakelijk is voor de schade die is veroorzaakt door het bestreden besluit en door de tardieve opstelling van verzoekers loopbaanbeoordelingsrapport over de periode van 1 juli 2001 tot 31 december 2002;
- verzoeker een bedrag van 5 000 euro als schadevergoeding toe te kennen;
- verweerster te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit van het TABG van 18 februari 2004 houdende afwijzing van verzoekers klacht strekkende tot heroverweging van zijn loopbaanbeoordelingsrapport over de periode van 1 juli 2001 tot 31 december 2002, en waarbij het niet nodig werd geacht een administratief onderzoek in te stellen met betrekking tot een aantal documenten die aan de paritaire beoordelingscommissie van het directoraat-generaal Buitenlandse betrekkingen waren overgelegd.

Ter ondersteuning van zijn vorderingen stelt verzoeker schending van een aantal wezenlijke vormvoorschriften, zoals de rechten van de verdediging, de verplichting tot onpartijdigheid van het administratief gezag en de verplichting om de besluiten met redenen te omkleden.

Bovendien maakt het bestreden besluit inbreuk op verzoekers recht op bescherming van zijn persoonsgegevens, op de zorgplicht en op het beginsel van behoorlijk bestuur.

Beroep, op 7 juni 2004 (fax/e-mail van 2 juni 2004) ingesteld door Fernando Rodrigues Carvalhais tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak T-206/04)

(2004/C 217/48)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 juni 2004 (fax/e-mail van 2 juni 2004) beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ingesteld door Fernando Rodrigues Carvalhais, vertegenwoordigd door P. Graça, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: PROFILPAS, S.N.C. (Ufficio Veneto Brevetti).

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 18 maart 2004 (verwante zaken: R. 2407/2002 van 08.08.2002, R. 408/2003 1) te vernietigen;
- het BHIM te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Fernando Rodrigues Carvalhais

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „PERFIX”, aanvraag nr. 1635515 voor waren van de klassen 6 (Profielen van metaal en hun accessoires), 17 (Profielen van plastic en hun accessoires, pakkingen en garnituren van plastic) en 19 [Bouwmaterialen, niet van metaal, randen (garnituren) en pakkingen voor keramiek, randen (garnituren) en pakkingen voor marmer, randen (garnituren) en pakkingen voor bekledingen in het algemeen (voorzover niet begrepen in andere klassen)]

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: PROFILPAS, S.N.C.

Oppositiemerk of -teken: beeldmerk „CERFIX” (register van gemeenschapsmerken nr. 587725) en woordmerk „PROFIX” (register van gemeenschapsmerken nr. 771196)

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van de merkaanvraag

Middelen: onjuiste uitlegging van artikel 8, lid 1, sub a, van verordening nr. 40/94 door de kamer van beroep, voorzover deze heeft geoordeeld dat de gevraagde inschrijving van het merk gevaar van verwarring met de gemeenschapsmerken nrs. 587725 en 771196 zou kunnen opleveren;

volgens de tiende overweging van de considerans van de merkenrichtlijn hangt het gevaar van verwarring af van vele factoren [...]. In de bestreden beslissing heeft de kamer van beroep een kennelijke beoordelingsfout gemaakt, aangezien zij, na in het algemeen enkele van deze factoren te hebben opgesomd, niet heeft voldaan aan haar verplichting om vervolgens na te gaan of in het geheel beschouwd aan deze factoren was voldaan;

bij de vergelijking van de tekens in de bestreden beslissing is geen „beoordeling van de betrokken tekens in hun geheel” verricht, welk criterium onder meer is neergelegd in het arrest van 22 juni 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Jurispr. blz. I-3819, punt 25);

de kamer van beroep heeft zich kennelijk tegengesproken, aangezien zij eerst verwijst naar het criterium van de „beoordeling van de betrokken tekens in hun geheel”, en vervolgens een tegenovergesteld criterium toepast, door het in te schrijven gemeenschapsmerk te „ontleden”;

volgens verzoeker wekt het verbazing dat de kamer van beroep tot de conclusie komt dat ondanks alle verschillen tussen de betrokken tekens gevaar van verwarring tussen de onderzochte merken bestaat;

ook had rekening moeten worden gehouden met alle in de klassen 6, 17 en 19 ingeschreven gemeenschapsmerken van derden die het voor- of achtervoegsel „FIX” bevatten en waarvan sommige ouder zijn dan dat van de opposant. Indien geen verwarring tussen deze merken bestaat, kan ook niet worden gesteld dat verzoekers merk met dat van de opposant kan worden verward;

het onderscheidende bestanddeel van de betrokken merken is niet het woordbestanddeel „FIX”, op zich beschouwd, maar het kenmerkende letterteken in combinatie met een bepaalde grafische vormgeving;

samengevat: het loutere feit dat op de markt onderscheiden tekens naast elkaar bestaan die telkens de term „FIX” bevatten, levert geen gevaar van verwarring bij het publiek op.

Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door Government of Gibraltar tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-211/04)

(2004/C 217/49)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 juni 2004 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Government of Gibraltar, vertegenwoordigd door M. Llamas, advocaat, J. Temple Lang, Solicitor, A. Petersen, advocaat, en K. Nordlander, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking in haar geheel nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de gerechts- en andere kosten en uitgaven van Gibraltar.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster betwist de beschikking van de Commissie van 30 maart 2004 betreffende de steunregeling die het Verenigd Koninkrijk wil invoeren met betrekking tot de hervorming van de vennootschapsbelasting door de regering van Gibraltar (!). In de beschikking stelt de Commissie vast dat de voorgenumen belastinghervorming een met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steunmaatregel oplevert.

Volgens verzoekster acht de Commissie de hervorming regionaal selectief, nu zij aan vennootschappen in Gibraltar belastingvoordelen verleent die vennootschappen in het Verenigd Koninkrijk niet hebben, en materieel selectief, nu bijzondere bepalingen aan sommige vennootschappen in Gibraltar wel en aan andere geen belastingvoordelen toekennen.

Tot staving van haar beroep stelt verzoekster in de eerste plaats dat de Commissie het recht onjuist heeft toegepast en een onjuiste redenering heeft gevolgd toen zij heeft vastgesteld dat de voorgestelde belastinghervorming in Gibraltar regionaal selectief is.

Dienaangaande stelt verzoekster dat de veronderstelling dat Gibraltar een deel is van het Verenigd Koninkrijk, onjuist is. Volgens haar blijkt dit duidelijk uit het nationale grondwettelijk recht, het volkenrecht en het gemeenschapsrecht.

Verder stelt verzoekster dat het door de Commissie gehuldigde beginsel van regionale selectiviteit niet van toepassing kan zijn op Gibraltar. Volgens haar heeft de beschikking betrekking op twee belastingstelsels die geheel van elkaar los staan en elkaar uitsluiten, zodat de belastingwetten van Gibraltar niet kunnen worden behandeld als afwijkingen van de belastingwetgeving van het Verenigd Koninkrijk.

In de tweede plaats stelt verzoekster dat de Commissie het recht onjuist heeft toegepast en een onjuiste redenering heeft gevolgd toen zij heeft vastgesteld dat de belastinghervorming materieel selectief is. Volgens verzoekster is de hervorming algemeen van aard en vertegenwoordigt zij een redelijke keuze van economisch beleid door Gibraltar.

Volgens verzoekster zijn de bepalingen volgens welke vennootschappen die geen winst maken, niet worden belast, en vennootschappen niet meer dan een bepaald maximumbedrag moeten betalen, slechts bedoeld om een overdreven belasting te vermijden en zijn zij niet selectief van toepassing op een bepaalde groep of categorie.

Verzoekster stelt nog dat de Commissie het bij het verkeerde eind heeft wanneer zij met betrekking tot de loonbelasting en de vermogensbelasting die niet van toepassing zijn op vennootschappen zonder handelsgebouwen of personeel in Gibraltar stelt, dat de hervorming een offshore sector vrijstelt en om die reden materieel selectief is. Bovendien heeft de Commissie in dit verband wezenlijke vormvoorschriften geschonden nu noch het Verenigd Koninkrijk noch verzoekster tijdens de formele onderzoeksprocedure de gelegenheid hebben gehad om dienangaande opmerkingen in te dienen.

Ten slotte stelt verzoekster dat de hervorming niet als selectief kan worden beschouwd aangezien de aard, de algemene structuur en de wezenlijke kenmerken ervan zijn ontworpen om te beantwoorden aan de bijzondere kenmerken van de economie van Gibraltar, met name de beperkte oppervlakte, de schaarste aan arbeidskrachten, een door diensten gedomineerde industrie en een eenvoudige toepassing door een kleine administratie.

(¹) Steunmaatregel C 66/2002 – hervorming van de vennootschapsbelasting door de regering van Gibraltar.

Beroep, op 8 juni 2004 ingesteld door Royal County of Berkshire Polo Club Ltd tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak T-214/04)

(2004/C 217/50)

(Procestaal: te bepalen overeenkomstig artikel 131, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering Taal van het verzoekschrift: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 juni 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ingesteld door Royal County of Berkshire Polo Club Ltd, te Windsor (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door J. H. Maitland Walker, solicitor, en D. McFarland, barrister.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Polo/Lauren Company LP.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van 25 maart 2004 in zaak R 272/2002-1 houdende afwijzing van verzoeksters aanvraag te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het verzoekster
gemeenschapsmerk:

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB” voor waren van klasse 3 (reinigingsmiddelen, enz.)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:

Polo Lauren Company LP

Oppositiemerk of -teken:

nationale woord- en beeldmerken die het woord „POLO” bevatten

Beslissing van de oppositieafdeling:

afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep:

vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en weigering van de inschrijving

Middelen:

schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94. Verzoekster voert aan dat de betrokken tekens niet overeenstemmen.

Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-215/04)

(2004/C 217/51)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, vertegenwoordigd door M. Bethel als gemachtigde, bijgestaan door D. Anderson, QC, en H. Davies, Barrister, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking in haar geheel nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster betwist de beschikking van de Commissie van 30 maart 2004 betreffende de steunregeling die het Verenigd Koninkrijk wil invoeren met betrekking tot de hervorming van de vennootschapsbelasting door de regering van Gibraltar (¹). In de beschikking stelt de Commissie vast dat de voorgenomen belastinghervorming een met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steunmaatregel oplevert.

Tot staving van zijn beroep stelt verzoeker dat de conclusies van de Commissie met betrekking tot regionale selectiviteit feitelijk en juridisch onjuist zijn.

Volgens verzoeker is Gibraltar, een kolonie waarvan het Verenigd Koninkrijk krachtens het VN-Handvest het zelfbestuur moet bevorderen, geen onderdeel van het Verenigd Koninkrijk naar nationaal, volken- of gemeenschapsrecht. Verder stelt verzoeker dat Gibraltar los staat van het Verenigd Koninkrijk en van het Verenigd Koninkrijk geen subsidies of financiering ontvangt. De belastingstelsels van het Verenigd Koninkrijk en Gibraltar staan geheel los van elkaar en zijn niet met elkaar verbonden; de hervormingsvoorstellen leveren geen belastingvermindering op ten opzichte van het belastingstelsel in het Verenigd Koninkrijk. Volgens verzoeker schendt de benadering van de Commissie ook het beginsel van gelijke behandeling, aangezien maatregelen van een symmetrisch gedecentraliseerd gebied niet als staatssteun mogen worden behandeld, terwijl dat voor dezelfde maatregelen van een asymmetrisch gedecentraliseerd gebied wel het geval is.

Verzoeker stelt dat de conclusies van de Commissie met betrekking tot materiële selectiviteit juridisch onjuist zijn en onvolgende zijn gemotiveerd.

Ten slotte stelt verzoeker dat de Commissie zijn recht om te worden gehoord heeft geschonden, nu zij in de procedure van artikel 88, lid 2, EG bepaalde feiten waarop zij haar beschikking heeft gebaseerd, niet ter sprake heeft gebracht.

(¹) Steunmaatregel C 66/2002 – hervorming van de vennootschapsbelasting door de regering van Gibraltar.

Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door European Environmental Bureau en Stichting Natuur en Milieu tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-236/04)

(2004/C 217/52)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door European Environmental Bureau, Brussel (België), en Stichting Natuur en Milieu, Utrecht (Nederland), vertegenwoordigd door P. van den Biesen and B. Arentz, advocaten.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- de artikelen 2, lid 3, en 3, sub b, van beschikking 2004/248/EG (¹) van de Commissie nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie heeft bij de bestreden beschikking besloten „atrazin” niet in de in bijlage I bij richtlijn 91/414 (²) vastgestelde lijst van werkzame stoffen op te nemen. Artikel 4 van richtlijn 91/414 bepaalt dat de lidstaten enkel gewasbeschermingsmiddelen mogen toelaten wier werkzame stoffen in bijlage I zijn vermeld. Door atrazin niet op te nemen in bijlage I besloot de Commissie het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen die deze stof bevatten niet langer toe te laten.

Verzoekers komen niet op tegen dit deel van de beschikking maar wel tegen bepaalde overgangsbepalingen die onder op het minimaliseren van de risico's gerichte voorwaarden bepaalde beperkte vormen van gebruik van producten die atrazin bevatten tot 30 juni 2007 toelaten. In de considerans van haar beschikking voert de Commissie ter rechtvaardiging van deze overgangsmatregelen aan dat er thans geen doeltreffende alternatieven zijn en dat tijd nodig is voor de ontwikkeling ervan.

Tot staving van hun beroep voeren verzoekers aan dat de bestreden bepalingen richtlijn 91/414 schenden. Artikel 8 van deze richtlijn bepaalt dat de lidstaten gedurende een periode van twaalf jaar stoffen mogen toelaten die twee jaar na de datum van kennisgeving van de richtlijn reeds op de markt waren. Een van die stoffen is atrazin. Verzoekers stellen dat, indien deze stoffen intussen niet in bijlage I zijn opgenomen, richtlijn 91/414 geen rechtsgrondslag oplevert om na het verstrijken van de overgangperiode van 12 jaar het verdere gebruik ervan toe te laten. Verzoekers stellen derhalve dat de Commissie bij de bestreden beschikking een nieuwe grondslag voor het verdere gebruik heeft vastgesteld, hoewel zij daartoe ingevolge richtlijn 91/414 niet was gerechtigd.

Verzoekers stellen voorts dat de Commissie inbreuk heeft gemaakt op richtlijn 92/43⁽³⁾, daar in de bestreden beschikking geen bijkomende beperkingen zijn opgenomen die verband houden met de speciale beschermingszones, meer in het bijzonder met het in artikel 3 van richtlijn 92/43 omschreven Natura 2000-netwerk.

⁽¹⁾ PB L 78 van 16.3.2004, blz. 54.

⁽²⁾ Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, PB L 230 van 19 augustus 1991, blz. 1-32.

⁽³⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.07.1992, blz. 7-50.

Beroep, op 11 juni 2004 ingesteld door Italiaanse Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-239/04)

(2004/C 217/53)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door D. Del Gaizo, avvocato dello Stato.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Dit beroep is ingesteld tegen beschikking C(2004)930 def. van de Commissie van 30 maart 2004 betreffende procedure nr. C62/2003 (ex NN 7/2003), waarbij de steunregeling van de staat houdende dringende bepalingen inzake werkgelegenheid die Italië ten uitvoer heeft gelegd krachtens het wetsbesluit van 14 februari 2003, omgezet in wet nr. 81 van 17 april 2003, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt is verklaard. Meer in het bijzonder levert de betrokken steunmaatregel volgens de Commissie een economisch voordeel op voor ondernemers van ondernemingen in financiële moeilijkheden die onder bijzonder beheer zijn geplaatst en minstens 1 000 perso-

neelsleden in dienst hebben die vóór 30 april 2003 met het ministerie van Arbeid een collectieve arbeidsovereenkomst hebben gesloten voor de goedkeuring van de overdracht van werknemers, alsmede voor ondernemingen in financiële moeilijkheden die onder bijzonder beheer zijn geplaatst, ten minste 1 000 personeelsleden hebben en die zich in een overnameproces bevinden.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster volgende middelen aan:

- de betrokken steunmaatregel vormt een maatregel van algemene aard ter bevordering van de werkgelegenheid, vervalst als dusdanig de mededinging niet of dreigt deze niet te vervalsen en vormt bijgevolg geen steunmaatregel van de staat in de zin van artikel 87, lid 1, EG;
- de beoordeling door de Commissie van de verenigbaarheid van de steunmaatregel wordt tegengesproken door de tijdelijke aard van de maatregel, die gerechtvaardigd is door de noodzaak op te treden tegen een tijdelijke situatie van ernstige crisis op de arbeidsmarkt en die beperkt is tot de tijd die overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel strikt noodzakelijk is om in te grijpen;
- schending van de communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, voorzover, wat de verkoop van Ocean SpA aan Brandt Italia betreft, in punt 100 van deze kaderregeling uitdrukkelijk de niet aangemelde steunmaatregelen worden vermeld, en wordt bepaald dat de Commissie de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt moet onderzoeken van elke reddings- en herstructureringssteun die zonder goedkeuring van de Commissie is verleend;
- schending van verordening (EG) nr. 2204/2002 van de Commissie van 12 december 2002 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op werkgelegenheidssteun⁽¹⁾, voorzover verweerder de betrokken steunmaatregel niet verenigbaar daarmee heeft verklaard.

⁽¹⁾ PB L 337 van 13.12.2002, blz. 3.

Beroep, op 9 juni 2004 ingesteld door European Environmental Bureau en Stichting Natuur en Milieu tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-241/04)

(2004/C 217/54)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door European Environmental Bureau, Brussel (België), en Stichting Natuur en Milieu, Utrecht (Nederland), vertegenwoordigd door P. van den Biesen and B. Arentz, advocaten.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- de artikelen 2, lid 3, en 3, sub b, van beschikking 2004/247/EG⁽¹⁾ van de Commissie nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie heeft bij de bestreden beschikking besloten „simazin” niet in de in bijlage I bij richtlijn 91/414⁽²⁾ vastgestelde lijst van werkzame stoffen op te nemen. Artikel 4 van richtlijn 91/414 bepaalt dat de lidstaten enkel gewasbeschermingsmiddelen mogen toelaten wier werkzame stoffen in bijlage I zijn vermeld. Door simazin niet op te nemen in bijlage I besloot de Commissie het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen die deze stof bevatten niet langer toe te laten.

Verzoekers komen niet op tegen dit deel van de beschikking maar wel tegen bepaalde overgangsbepalingen die onder op het minimaliseren van de risico's gerichte voorwaarden bepaalde beperkte vormen van gebruik van producten die simazin bevatten tot 30 juni 2007 toelaten. In de considerans van haar beschikking voert de Commissie ter rechtvaardiging van deze overgangsmaatregelen aan dat er thans geen doeltreffende alternatieven zijn en dat tijd nodig is voor de ontwikkeling ervan.

Tot staving van hun beroep voeren verzoekers de door hen in zaak T-236/04 aangevoerde middelen en argumenten aan.

⁽¹⁾ PB L 78 van 16.3.2004, blz. 50.

⁽²⁾ Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, PB L 230 van 19 augustus 1991, blz. 1-32.

Beroep, op 17 juni 2004 ingesteld door Elisabeth Saskia Smit tegen Europol

(Zaak T-244/04)

(2004/C 217/55)

(Procestaal Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 juni 2004 beroep ingesteld tegen Europol door Elisabeth Saskia Smit, woonachtig te Scheveningen (Nederland), vertegenwoordigd door mr. P. de Casparis en mr. M.F. Baltussen.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van Europol van 19 mei 2003, alsmede de beslissing op bezwaar van 19 maart 2004 nietig te verklaren;
- Europol te veroordelen in de kosten van dit geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen de beslissing van verweerster om haar niet in aanmerking te nemen voor een aantal vacante

functies. Verzoekster voert aan dat verweerster een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt.

Beroep, op 17 juni 2004 ingesteld door Jacques Wunenburger tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-246/04)

(2004/C 217/56)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Jacques Wunenburger, wonende te Zagreb (Kroatië), vertegenwoordigd door E. Boigelot, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit dat secretaris-generaal David O'Sullivan op 11 september 2003 in zijn hoedanigheid van beoordelaar in beroep heeft genomen en dat voor verzoeker bezwarend is voorzover het diens loopbaanevolutierapport over de periode van 1.7.2001 tot 31.12.2002 bevestigt en definitief goedkeurt;
- dat rapport nietig te verklaren;
- nietig te verklaren het uitdrukkelijk genomen besluit tot afwijzing van de klacht die verzoeker op 9 december 2003 krachtens artikel 90, lid 2, van het Statuut had ingediend en die was ingeschreven onder het nummer R/711/03 en strekte tot intrekking van het bestreden besluit;
- verzoeker ter vergoeding van immateriële schade en van de aantasting van zijn loopbaan ten gevolge van zowel substantiële onregelmatigheden als aanzienlijke vertraging bij de opstelling van bovengenoemd rapport een bedrag toe te kennen dat ex aequo et bono wordt geraamd op 4 000 euro, onder voorbehoud van vermeerdering of vermindering in de loop van het geding.
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep stelt verzoeker schending van de artikelen 25, tweede alinea, 26 en 43 van het Statuut alsmede schending van de door de Commissie op 26 april 2002 vastgestelde algemene bepalingen ter uitvoering van laatsgenoemd artikel. Verder stelt hij schending van de rechten van de verdediging en van het beginsel van behoorlijk bestuur, niet-nakoming van de zorgplicht, schending van het beginsel van gelijke behandeling en kennelijk verkeerde beoordeling.

Beroep, op 17 juni 2004 ingesteld door Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos („ASEPROFAR”) en Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico SA („EDIFA”) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-247/04)

(2004/C 217/57)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos („ASEPROFAR”) en Española de Desarrollo e Impulso Farmacéutico SA („EDIFA”), gevestigd te Madrid, vertegenwoordigd door Luis Ortiz Blanco.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie vervat in de brieven van 2 april, 6 mei en 10 mei 2004, waarbij de onder de nummers P/2002/4609 en 2003/5119 (voorzover het gaat om de toepasselijkheid van artikel 29 EG) ingeschreven klachten worden afgewezen op grond dat Real Decreto 725/2003 van 13 juni 2003 niet in strijd is met artikel 29 EG en ook niet met artikel 10 EG juncto artikel 29 EG;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep wordt nietigverklaring gevorderd van de beschikking vervat in de brieven van de Commissie van 2 april, 6 mei en 10 mei 2004, waarbij de door verzoeksters ingediende klachten (P/2002/4609 en 2003/5119) worden afgewezen op grond van de vaststelling van Real Decreto 725/2003 van 13 juni 2003 houdende nadere uitwerking van bepaalde aspecten van artikel 100, 2 van Ley 25/1990 inzake de verkoop van geneesmiddelen.

Dit Real Decreto verplicht de groothandelaren die farmaceutische producten verspreiden, om de gezondheidsdienst mee te delen hoeveel geneesmiddelen aan apotheken of aan andere groothandelaren zijn geleverd. Die informatie wordt naderhand door die overheidsdienst aan de farmaceutische laboratoria verstrekt. Volgens verzoeksters kunnen de farmaceutische laboratoria aldus doeltreffend maatregelen vaststellen om de uitvoer naar andere landen van de Gemeenschap door de groothandelaren/exporteurs te blokkeren, daar zij weten welke groothand-

laren geneesmiddelen exporteren, welke farmaceutische producten worden uitgevoerd en in welke hoeveelheden.

Op die grond is volgens verzoeksters voornoemd Real Decreto in strijd met artikel 29 EG of met artikel 10 EG, juncto artikel 29 EG.

Beroep, op 21 juni 2004 ingesteld door Scania AB (Publ) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-248/04)

(2004/C 217/58)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Scania AB (Publ), gevestigd te Södertälje (Zweden), vertegenwoordigd door D. Arts en F. Herbert, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van de Commissie van 7 april 2004 tot goedkeuring van de vervreemding van A aandelen door Volvo aan Ainax nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster voert aan dat aan de goedkeuring door de Commissie van de concentratie tussen Volvo en Renault Véhicules Industriels (¹) de voorwaarde was verbonden dat Volvo haar aandelen in Scania zou vervreemden (de verbintenis aangaande Scania). De Commissie heeft in het bestreden besluit Volvo's vervreemdingsvoorstellen aanvaard, die voorzien in de overdracht van de aandelen die zij nog in Scania aanhield aan een dochteronderneming, Ainax. Voorts stelt verzoekster dat de aandelen in Ainax als dividend aan de aandeelhouders van Volvo zouden worden toegekend.

Volgens verzoekster maakt het bestreden besluit inbreuk op de in de beschikking van de Commissie van 1 september 2000 opgenomen verbintenis aangaande Scania, alsmede op artikel 6, leden 1, sub c, en 2, van verordening 4064/89. (²)

Verzoekster stelt dat de oprichting van een tussenstructuur, Ainax, veeleer het nu door Volvo gecontroleerde pakket aandelen samenhoudt dan het te verspreiden over de aandeelhouders van Volvo. Voorts stelt verzoekster dat, aangezien Renault ongeveer 20 % van de aandelen in Volvo aanhoudt, Renault ongeveer 20 % van Ainax controleert, dat op haar beurt ongeveer 25 % van Scania controleert. Derhalve stelt verzoekster dat Renault, en indirect Volvo, door de vervreemdingsstructuur een wezenlijke invloed over verzoekster en vertrouwelijke inside-information betreffende haar zakengeheimen verkrijgen. Volgens verzoekster kan zij hierdoor niet optreden als een onafhankelijk alternatief voor de Volvo/Renault VI groep.

⁽¹⁾ Beschikking van de Commissie van 1 september 2000 waarbij een concentratie verenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt verklaard (Zaak nr. IV/M.1980 - 3* VOLVO/RENAULT V.I.) op grond van verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad (PB C 301, blz. 23).

⁽²⁾ Verordening (EEG) van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB 1990, L 257, blz. 13).

Beroep, op 21 juni 2004 ingesteld door P. Combescot tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-249/04)

(2004/C 217/59)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door P. Combescot, vertegenwoordigd door A. Maritati en V. Messa, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat de gedragingen van de hiërarchieke meederen van P. Combescot volstrekt onrechtmatig zijn, hetgeen gevolgen heeft voor zijn beroepsleven, zijn loopbaan en derhalve voor zijn gezondheidstoestand, en bijgevolg te erkennen dat hij overeenkomstig artikel 24 van het Statuut recht heeft op bijstand;
- vast te stellen dat het loopbaanontwikkelingsrapport (CDR) onrechtmatig is ten gevolge van de ernstige en onverzoenlijke vijandigheid tussen verzoeker en zijn hiërarchieke meedere;
- Combescot het recht te verlenen op vergoeding van de geleden schade, zowel moreel als wat zijn beroepsleven en zijn loopbaan betreft, en de vergoeding vast te stellen op niet minder dan 1 000 euro.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in dit geding verklaart dat hij gedurende de periode waarin hij was toegewezen aan de delegatie van de Commissie

in Guatemala, waar hij de functie van residerend raadviseur vervulde, van zijn rechtstreekse hiërarchieke meerdere op persoonlijk en professioneel gebied bedreigingen, intimidaties en vernederingen heeft ondervonden. Het gaat samengevat om een reeks discriminerende gedragingen die zijn beroepsleven hebben geschaad en ernstige gevolgen voor zijn gezondheidstoestand hebben teweeggebracht.

De weigering om bijstand te verlenen in de zin van artikel 24 van het Statuut kan derhalve juridisch niet worden gerechtvaardigd. Daarnaast moet ook het loopbaanbeoordelingsrapport (CDR) voor de desbetreffende periode als onrechtmatig worden aangemerkt.

Beroep, op 21 juni 2004 ingesteld door Philippe Combescot tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-250/04)

(2004/C 217/60)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 21 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Philippe Combescot, vertegenwoordigd door A. Maritati en V. Messa, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de onwettigheid vast te stellen van het besluit waarbij het verzoek tot deelneming aan het vergelijkend onderzoek voor de voorziening in het ambt van hoofd van de delegatie in Colombia bedoeld in de op 28 mei 2003 bekendgemaakte kennisgeving van vacature COM/O91/03, is afgewezen; bijgevolg nietig te verklaren de gehele procedure van vergelijkend onderzoek en het op basis daarvan genomen besluit tot voorziening in het vacante ambt; te erkennen dat het onwettige besluit waarbij Philippe Combescot van het vergelijkend onderzoek is uitgesloten, het imago en de beroepseer van deze laatste heeft aangetast en ernstige gevolgen heeft gehad voor diens psychisch evenwicht; Philippe Combescot een bedrag van 100 000 euro als schadevergoeding toe te kennen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in de onderhavige zaak komt op tegen de weigering van verweerster om zijn sollicitatie naar het vacante ambt van hoofd van de delegatie in Colombia in aanmerking te nemen.

Ter ondersteuning van zijn vorderingen stelt verzoeker:

- schending van de kennisgeving van vacature aangezien de grond waarop zijn sollicitatie niet in aanmerking is genomen (het feit dat hij geen twee jaar ervaring als hoofd van een eenheid kon aantonen) in die kennisgeving van vacature helemaal niet wordt genoemd;

- schending van het non-discriminatiebeginsel voorzover de sollicitaties van andere ambtenaren die zich een soortgelijke situatie bevonden, wel in aanmerking zijn genomen;
- ontoereikende motivering en verkeerde beoordeling door niet aan te nemen dat de rol die verzoeker heeft gespeeld en de taken die hij eigenlijk heeft vervuld, zij het formeel als adviseur in Guatemala, gelijkwaardig zijn aan die van het hoofd van een eenheid, aangezien hij volledig autonoom, zowat wat het beheer als wat de financiële aspecten betreft, het bestuur van de delegatie in Guatemala heeft waargenomen.

Beroep, op 22 juni 2004 ingesteld door Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-251/04)

(2004/C 217/61)

(Procestaal: Grieks)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 juni 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Helleense Republiek, vertegenwoordigd door V. Kontolaimos en I. Chalkias.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren beschikking 2004/457/EG van de Commissie van 29 april 2004 (PB L 156, blz. 50).

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie, in het kader van de goedkeuring van de rekeningen overeenkomstig verordening (EEG) nr. 729/70, verschillende uitgaven van de Helleense Republiek in de sector groenten en fruit en de sector openbare opslag aan communautaire financiering onttrokken, met het gevolg dat zij niet als rechtmatige communautaire uitgaven worden erkend en ten laste van de Helleense Republiek komen.

Meer bepaald betreffen sommige van die uitgaven de openbare opslag van rijst in de begrotingsjaren 1999-2001. Als reden voor de niet-erkenning noemt de Commissie de te late levering van een deel van de hoeveelheid rijst. Tot staving van haar beroep voorzover het deze uitgaven betreft, betoogt de Helleense Republiek dat het evenredigheidsbeginsel is geschonden door de weigering van de Commissie om de staking van de vrachtwagenchauffeurs als overmacht te erkennen. Zij beroept zich ook op schending van het vertrouwensbeginsel door het verzuim van de diensten van de Commissie om tijdig hun standpunt te bepalen met betrekking tot haar voornemen om de rijst wegens overmacht later te leveren. De Helleense Republiek beroept zich verder op ontoereikende motivering met betrekking tot het vraagstuk van de niet-inachtneming van de richtsnoeren VI/5330/97, die voorzien in de toepassing van een forfaitaire correctie wanneer de werkelijke hoogte van de onregelmatige betalingen niet nauwkeurig kan worden vastgesteld.

Een ander deel van de aan financiering onttrokken uitgaven betreft een correctie wegens niet-naleving van de voorschriften betreffende de betaling van de minimumprijs aan perziktellers. Wat dit punt van de bestreden beschikking betreft, erkent de Helleense Republiek dat rechtstreeks aan de producentenorganisaties en niet aan de verwerker werd betaald. Zij beroept zich echter op uitzonderlijke omstandigheden ter rechtvaardiging van deze handelwijze, die zij als verenigbaar met het doel van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en de gemeenschappelijke marktordening beschouwt en die volgens haar ook geen schade heeft veroorzaakt. De Helleense Republiek beklemtoont verder, dat het bedrag van de correctie onjuist is berekend.

Wat de correctie van 2 % in verband met het programma voor steun aan de meest behoeftigen betreft, beroept de Helleense Republiek zich op onjuiste uitlegging van de artikelen 1, 2 en 9 van verordening nr. 3149/92⁽¹⁾, onjuiste beoordeling van de feitelijke omstandigheden en ontoereikende motivering.

Wat de correctie in verband met het driejarige actieprogramma voor de herstructurering van de sector groenten en fruit betreft, beroept Griekenland zich op onjuiste uitlegging van artikel 2 van verordening nr. 3816/92⁽²⁾ en onjuiste beoordeling van de feitelijke omstandigheden, in die zin dat moest worden betaald voor hetgeen tijdens de driejarige periode werd opgezet en niet voor hetgeen functioneerde, zoals ook moest worden betaald voor de herstructureringsacties die een half jaar na het verstrijken van de driejarige periode plaatsvonden en in de eerste zes maanden van het jaar 2000 werden vergoed.

Ten slotte beroept de Helleense Republiek zich op een algemene nietigheidsgrond die alle onderdelen van de bestreden beschikking betreft, namelijk dat de Commissie *ratione temporis* onbevoegd was om voor de betrokken periode correcties op te leggen, en wel krachtens het bepaalde in artikel 7, lid 4, van verordening nr. 1258/1999⁽³⁾ in samenhang met artikel 8 van verordening nr. 1663/95⁽⁴⁾, volgens welke de in laatstgenoemd artikel bedoelde brief een raming van de te corrigeren uitgaven moet bevatten met het oog op de bepaling van de daaraan voorafgaande periode van 24 maanden waarbinnen correcties mogelijk zijn.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3149/92 van de Commissie van 29 oktober 1992 houdende uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de levering van levensmiddelen uit interventievoorraden aan de meest behoeftigen in de Gemeenschap (PB L 313 van 30.10.1992, blz. 50).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 3816/92 van de Raad van 28 december 1992 houdende afschaffing in de sector groenten en fruit van het mechanisme van compenserende bedragen en daarmee samenhangende maatregelen in het handelsverkeer tussen Spanje en de andere lidstaten (PB L 387 van 31.12.1992, blz. 10).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 1663/95 van de Commissie van 7 juli 1995 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad aangaande de procedure inzake de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie (PB L 158 van 8.7.1995, blz. 6).

Beroep, op 18 juni 2004 ingesteld door Caviar Anzali tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt

(Zaak T-252/04)

(2004/C 217/62)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 juni 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt ingesteld door de vennootschap Caviar Anzali, gevestigd te Colombes (Frankrijk), vertegenwoordigd door Jean-François Jésus, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de tweede kamer van beroep: Novomarket S.A.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 19 april 2004 (zaak R 479/2003-2, Caviar Anzali/Novomarket) te vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	Novomarket S.A.
Betrokken gemeenschapsmerk:	beeldmerk „Asetra” voor onder meer waren van de klassen 29 en 31 (aanvraagnr. 2187805)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	Caviar Anzali S.A.
Oppositiemerk of -teken:	nationaal en internationaal beeldmerk „Astara” voor waren van klasse 29
Beslissing van de oppositieafdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing van de kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	Verzoekster voert aan dat de aard van de voor de kamer van beroep van toepassing zijnde regeling impliceert dat het verzoekschrift het voorwerp van een nieuw onderzoek uitmaakt, en dat de overlegging van de vertaling na de door de oppositieafdeling gestelde termijn niet kon leiden tot de afwijzing van de oppositie.

Beroep, op 28 juni 2004 ingesteld door Mundipharma AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-256/04)

(2004/C 217/63)

(Procestaal: te bepalen overeenkomstig artikel 131, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering — Taal van het verzoekschrift: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 juni 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) ingesteld door Mundipharma AG, gevestigd te Bazel (Zwitserland), vertegenwoordigd door F. Nielsen, advocaat.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Altana Pharma AG, gevestigd te Konstanz (Duitsland).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 19 april 2004 (in beroepsprocedure R 1004/2002-2) te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	ALTANA Pharma AG
Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk „RESPICUR” voor waren van klasse 5 (therapeutische middelen voor de luchtwegen) – Aanvraagnr. 949 156
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	verzoekster
Oppositiemerk of -teken:	Duits woordmerk „RESPICORT” voor waren van klasse 5 (farmaceutische producten, hygiënische producten; pleisters)
Beslissing van de oppositieafdeling:	afwijzing van de oppositie
Beslissing van de kamer van beroep:	vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling en afwijzing van de oppositie
Middelen:	schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94

Beroep, op 23 juni 2003 ingesteld door C.E.S.T.A.S. – Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologia Appropriate Sanitarie tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-260/04)

(2004/C 217/64)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 juni 2004 beroep ingesteld tegen Europese Commissie door C.E.S.T.A.S. – Centro di Educazione Sanitaria e Tecnologia Appropriate Sanitarie, vertegenwoordigd door N. Amadei en C. Turk, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikking in haar geheel nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster de nietigverklaring van de beschikking van de Commissie (delegatie in de Republiek Guinea) van 21 april 2004 waarbij deze van verzoekster, een NGO die sinds 1987 werkzaam is in Guinea, betaling heeft gevorderd van 959 543 835 Guinese frank (397 126,02 euro) voor de niet-gerechtigde kosten die zij bij de uitvoering van de aan haar opgedragen projecten heeft gemaakt.

Tot staving van haar vordering stelt verzoekster:

- schending van wezenlijke vormvoorschriften wegens niet-motivering en tegenstrijdige motivering, en ontbreken van een rechtsgrondslag. Dienaangaande stelt verzoekster dat in de omstreden „Note de débit” enkel sprake is van het akkoord „Amélioration des conditions de vie à l'intérieur du pays – 7 ACP GUI 019-4-AT CESTAS”, terwijl er geen akkoord met een dergelijke naam bestaat, zodat niet duidelijk kan worden uitgemaakt op welke betrekking(en) tussen verzoekster en de Guinese regering de bestreden beschikking slaat. Verder ontbeert de bestreden handeling volgens CESTAS elke rechtsgrondslag. Ten slotte is in de debetnota niet uiteengezet op basis van welke boekhoudkundige criteria de Commissie het betrokken bedrag heeft vastgesteld;
- dat de bestreden beschikking ook nietig kan worden verklaard voorzover de betaling van het betrokken bedrag wordt gevorderd door de Commissie, die geen partij is bij de overeenkomsten die in het kader van de verschillende projecten in Guinea zijn gesloten;
- schending van verordening (EG) nr. 1049/2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie⁽¹⁾, voorzover geen enkel gevolg is gegeven aan het verzoek van CESTAS om een kopie van het rapport van Ernst & Young op basis waarvan de bestreden beschikking is vastgesteld;
- schending van verzoeksters rechten van verdediging;
- schending van de beginselen van hoor en wederhoor en van behoorlijk bestuur.

Wat dit laatste punt betreft, beklemtoont verzoekster in het bijzonder dat het onderzoek naar haar vermeende tekortkomingen volledig is verricht door een externe onderneming, Ernst & Young, die geen volledig onafhankelijke positie ten opzichte van de partijen inneemt, maar een door de Guinese regering betaalde onderneming is, die als zodanig niet onpartijdig kan worden geacht.

⁽¹⁾ PB L 145 van 31.05.2001, blz. 43.

Beroep, op 1 juli 2004 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-266/04)

(2004/C 217/65)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 1 juli 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Koninkrijk Spanje, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Spaanse Ambassade, Boulevard Emmanuel Servais 4-6, vertegenwoordigd door D. Fernando Díez Moreno als gemachtigde.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 29 april 2004 nietig te verklaren ten aanzien van Spanje, wegens de onttrekking aan communautaire financiering van de compenserende steun voor het uit de markt nemen van fruit en groenten (5 253 604,00 euro), en wegens de onttrekking aan financiering van akkerbouwgewassen en dierpremies, met uitzondering van het bedrag voor het verkoopseizoen 2000/2001 in La Rioja, in de sector graangewassen (1 659 053,00 euro);
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De bestreden beschikking omvat, wat de verzoekende lidstaat betreft, vier gevallen van onttrekking aan financiering: a) financiële compensatie voor het uit de markt nemen van fruit en groenten; b) steun voor verwerking van citroenen; c) levering van levensmiddelen uit interventievoorraden aan de meest behoeftigen; d) graangewassen en dierpremies. Het onderhavige beroep betreft enkel de onttrekking aan financiering van de compenserende steun voor het uit de markt nemen van fruit en groenten (5 253 601 euro, wegens beweerde tekortkomingen van de controles in Murcia en Valencia) en de onttrekking aan financiering in de sector van de graangewassen en de dierpremies, met uitzondering van het bedrag voor het verkoopseizoen 2000/2001 in La Rioja met betrekking tot de graangewassen, ten gevolge waarvan een bedrag van 1 659 053 euro niet van financiering mag worden uitgesloten.

Tot staving van zijn beroep voert het Koninkrijk Spanje de volgende middelen aan:

- Financiële compensatie voor het uit de markt nemen van fruit en groenten

Hoewel de Spaanse autoriteiten wegens een onjuiste uitlegging niet 100 % van de uit de markt genomen producten hebben gecontroleerd, hebben zij maatregelen genomen om onmiddellijk nadat zij door de Europese Rekenkamer op de fout waren gewezen, de procedures te wijzigen. Voorts lijkt het niet logisch dat Spanje wordt bestraft ten gevolge van een onjuiste uitlegging van de regeling, waarvoor nadat de fout is meegedeeld, onmiddellijk een oplossing is gevonden, aangezien de Spaanse autoriteiten het door de Rekenkamer vastgestelde probleem met de nodige zorgvuldigheid hebben verholpen en naast de reglementaire controles in praktijk ook een hoog percentage aanvullende controles is verricht.

- Graangewassen en dierpremies

Overeenkomstig artikel 7, lid 4, van verordening (EG) 1258/99, juncto artikel 5, lid 2, van verordening (EEG) 729/70, hadden alle uitgaven van Baskenland voor het verkoopseizoen 1998/1999 en het verkoopseizoen 1999/2000, waarvan de betalingen respectievelijk vóór 31 januari 1999 en 31 januari 2000 plaatsvonden, buiten de financiële correctie moeten zijn gehouden. Hetzelfde standpunt geldt ook voor La Rioja.

Daarnaast kan moeilijk worden nagegaan of voor de sector van de dierpremies is voldaan aan het kennisgevingsvereiste overeenkomstig artikel 8 van verordening (EEG) 1663/95.

In werkelijkheid had volgens het Koninkrijk Spanje voor de betalingen voor de dierpremies in de boekjaren 1998, 1999 en 2000 door middel van enquête 2000/07 reeds een audit en een vereffening plaatsgevonden. Wat de aanvragen voor 1998, 1999 en 2000 voor het Baskenland en voor 1998 en 2000 voor La Rioja betreft, past de Commissie een financiële correctie toe zonder er rekening mee te houden dat haar diensten naar aanleiding van bovenvermelde enquête hadden geconcludeerd dat voor de genoemde aanvragen geen financiële correcties waren vereist. Met de enquête 2000/2011 wordt nu bijgevolg getracht een vroeger reeds gesloten zaak te heropenen, waarbij dezelfde aanvragen van de jaren 1998 tot en met 2000, die destijds reeds waren onderzocht, door een ander team van het EOGFL worden behandeld, en zelfs dienaangaande de vraag rijst of sancties worden opgelegd nu andere conclusies worden getrokken met betrekking tot de werkingssfeer van de uitsluiting van financiering.

Beroep, op 28 juni 2004 ingesteld door Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)

(Zaak T-268/04)

(2004/C 217/66)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 juni 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) ingesteld door Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, gevestigd te Spa (België), vertegenwoordigd door E. Cornu, E. De Gryse en D. Moreau, advocaten.

Andere partij in de procedure voor de eerste kamer van beroep: Cottee Dairy Products Pty Limited.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beslissing te vernietigen;
- het BHIM te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Cottee Dairy Products Pty Limited

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „SPA” voor waren van klasse 1 (aanvraagnr. 911388)

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: S.A. Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa

Oppositiemerk of -teken: woord- en beeldmerken „SPA” die in de Benelux zijn ingeschreven voor waren van klasse 32, alsmede de maatschappelijke benaming en handelsnaam van opposante

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de inschrijvingsaanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling

Middelen: schending van artikel 8, lid 5, van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1)

Beroep, op 29 juni 2004 ingesteld door IDOM S.A. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)

(Zaak T-269/04)

(2004/C 217/67)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 juni 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) ingesteld door IDOM S.A., gevestigd te Bilbao (Spanje), vertegenwoordigd door T. Villate Consonni, advocaat te Madrid.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 27 april 2004 in zaak R-153/2003-2 te vernietigen;
- beslissing nr. 3707/2002 in oppositieprocedure B282733 te vernietigen, voorzover de door IDOM S.A. ingestelde oppositie werd afgewezen en de aanvraag tot inschrijving van het omstreden merk werd toegewezen met betrekking tot klasse 37 en een deel van klasse 42;
- verzoeksters vordering toe te wijzen en bijgevolg de desbetreffende oppositieafdeling van het BHIM te gelasten, de inschrijving van het betrokken merk volledig te weigeren, en
- het BHIM te verwijzen in de kosten van deze procedure ingeval het BHIM zich tegen deze procedure verzet en zijn vorderingen worden afgewezen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk:	Idom Incorporated
Betrokken gemeenschapsmerk:	beeldmerk „IDOM” – aanvraagnr. 1.185.800 voor diensten van de klassen 35, 37 en 42 (beheer, consultancy en informatica)
Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure:	verzoekster
Oppositiemerk of -teken:	communautair beeldmerk IDOM (nr. 847.236), Spaanse beeldmerken IDOM (aanvraagnr. 789.822, 789.823, 1.195.931, 2.052.591, 2.052.592, 2.052.593) en Spaans woordmerk IDOM (nr. 217.244) voor diensten van de klassen 35, 37 en 42
Beslissing van de oppositieafdeling:	toewijzing van de oppositie met betrekking tot de diensten van klasse 35 waarop beide merken betrekking hebben, en afwijzing van de oppositie met betrekking tot de diensten van de klassen 37 en 42

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Middelen: onjuiste uitlegging van artikel 8, lid 1, sub b, en lid 4, van verordening (EG) nr. 40/94.

Doorhaling van zaak T-304/99 ⁽¹⁾

(2004/C 217/68)

(Procestaal: Nederlands)

De president van de Tweede kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 10 juni 2004 de doorhaling in het register gelast van zaak T-304/99: Oliehandel Kuster BV, ondersteund door Koninkrijk der Nederlanden, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 63 van 4.3.2000.

Doorhaling van zaak T-69/02 ⁽¹⁾

(2004/C 217/69)

(Procestaal: Spaans)

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 juni 2004 de doorhaling in het register gelast van zaak T-69/02: Organización de Productores de Tunidos Congelados (OPTUC) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 118 van 18.5.2002.

Doorhaling van zaak T-249/03 ⁽¹⁾

(2004/C 217/70)

(Procestaal: Frans)

De president van de Eerste kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 11 juni 2004 de doorhaling in het register gelast van zaak T-249/03: Y tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 213 van 6.9.2003.

III

(Bekendmakingen)

(2004/C 217/71)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 201 van 7.8.2004

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 190 van 24.7.2004

PB C 179 van 10.7.2004

PB C 168 van 26.6.2004

PB C 156 van 12.6.2004

PB C 146 van 29.5.2004

PB C 106 van 30.4.2004

Deze teksten zijn beschikbaar in:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
